

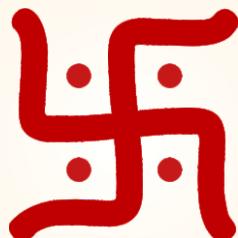
વાયડામિત્ર

વર્ષ : ૬૮ સંયુક્ત અંક : ૬,૭ જૂન, જુલાઈ - ૨૦૨૦
કિંમત રૂ. ૩૦/- (વાર્ષિક)

With Best compliment form

Shree Vayad Group of Companies

**Shree Vayad Construction Corporation,
Mumbai**

**Shree Samarinandan Projects pvt. Ltd.,
Mumbai**

Shree Vayad Developers, Nasik

Shree Vayad Engineering, Nasik

Shivshakti Construction, Amravati

**Bipin Shah
Geeta Shah
Dhaval Shah**

**Trupti Rajendra Shah
Rahul Shah**

**Jitendra Shah
Sunita Shah**

Address

**7, Badeshwar Building, Opp. One up Store, Rajawadi,
M.G. Road, Ghatkopar, East Mumbai - 400 077
Ph. 022-21027687, E-Mail : shreesamirinandan@gmail.com**

શ્રી વાયડા વણિક સેવા ટ્રસ્ટ સંચાલિત વૈશ્વિક જ્ઞાતિ સમાચારપત્ર વાયડામિત્ર

પ્રકાશન પ્રારંભ વર્ષ સંવત-૧૯૭૭ માસ : મહા - માર્ચ, ઈ.સ. ૧૯૨૧

જૂન-જુલાઈ - ૨૦૨૦, પ્રત-૧૧૨૬, વર્ષ-૮૮, અંક-૬, ૭

શ્રી વાયડા વણિક સેવા ટ્રસ્ટ

E-mail : vayva95@gmail.com

www.vayvaset.in

સંચાલક ટ્રસ્ટી મંડળ

શ્રી શશાંકભાઈ આઈ. શાહ	અમદાવાદ	પ્રમુખ અને ટ્રસ્ટી
શ્રી ધીરેનભાઈ કે. પરીખ	અમદાવાદ	ઉપપ્રમુખ અને ટ્રસ્ટી
શ્રી સુનીલભાઈ આર. શાહ	અમદાવાદ	ઉપપ્રમુખ અને ટ્રસ્ટી
શ્રી વ્રજેશભાઈ એન. પરીખ	અમદાવાદ	માનદ મંત્રી અને ટ્રસ્ટી
શ્રી મેહુલભાઈ એસ. શાહ	અમદાવાદ	માનદ ખજાનચી અને સહમંત્રી
શ્રી રમેન્દ્રભાઈ જે. પરીખ	અમદાવાદ	ટ્રસ્ટી
શ્રી કિરણભાઈ એસ. શાહ	વડોદરા	ટ્રસ્ટી
શ્રી શરદભાઈ પી. શાહ	મહેસાણા	ટ્રસ્ટી
શ્રી જુતેન્દ્રભાઈ બી. શાહ	મુંબઈ	ટ્રસ્ટી

માનદ તંત્રી અને પ્રકાશક : શ્રી શ્રેણીકભાઈ એન. પરીખ

બી-૭, શ્રી સિદ્ધિ ફુલેક્ષા, એપોલો હોસ્પિટલ સીટી સેન્ટર પાસે,

પાટિમલ ગાર્ડન નજુક, આંબાવાડી, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૬.

ફોન નં.: ૯૭૨૪૪૪૮૧૪૮ (સાંજે ૭.૦૦ પછી) ઈ-મેઈલ : smp4758@gmail.com

માનદ વ્યવસ્થાપક : શ્રી નિશીથભાઈ એ. પરીખ

ડી/૬૦૨, વિધુધારા ગાર્ડન્સ, ઈલોગીયા હોટલ પાછળ,

ઓફ એસ.જી. હાઇવે, ગોતા-જગતપુર રોડ, અમદાવાદ-૩૮૨૪૭૦

ફોન નં.: ૯૪૨૮૪૬૧૮૨૨ (સાંજે ૮.૦૦ પછી) ઈ-મેઈલ : naparikh7@yahoo.in

મેઝારશીપ લવાજમ

ભારતમાં: રૂ.૩૦/- (સામાન્ય), રૂ.૧૦૦૧/- (આજુવન), રૂ.૨૫૦૧/- (પેટ્રન), વિદેશમાં : રૂ. ૫૦૦૧/- સભ્યો અને જ્ઞાતિજો ભેટ, જા.ખ. વિગેરેની રકમ સંસ્થાના ખાતામાં જમા કરાવી તેની પહોંચ શ્રી નિશીથભાઈને વોટ્સઅપ કરી શકે છે. પહોંચ મોકલવાની જવાબદારી રકમ જમા કરાવનારની રહેશે. ખાતાની વિગત નીચે પ્રમાણે છે.

Shree Vayada Vanik Seva Trust, Central Bank of India, Mithakhali Branch, Ahmedabad.

A/c No.: 3172539192, IFSC Code.: CBIN0280553

શ્રી નીલાબહેન હરીશભાઈ પરીખ પરિવાર (થાણે, મુંબઈ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

કોરોના

કોનામાંથી આવ્યું અને કોણે કોને આપ્યું ?
પ્રશ્નો છે આ મહામારી....
રોજ રોજ વધતાં કેસો અને દોડતું તંત્ર !
સરકાર માટે છે મહામારી...
નાથીશું આ વાયરસને ડોક્ટર્સ, નર્સ, વોરીયર્સથી !
લોકડાઉનની શિસ્તમાં રહી,
સકારાત્મક અભિગામથી મહાત કરીએ આ મહામારી...
કોરોના એ અભિશાય ?
ના ના કોરોના છે આશીર્વાદ...
સ્વરચ્છતા..આદરેલા અભિયાનને,
વેગ આપવાની ટેવ છે....
સોશિયલ ડીસ્ટસીંગ.. શિસ્તપાલનને,
સમજવાની જરૂરિયાત છે...
ઘરે રહો.. ખોટા ખર્ચાઓ બંધ કરી,
બચત કરાવનાર બેંક છે....
સ્વરથ રહો.. બહારનું, વાસી, જંકફૂડ બંધ કરી,
સાત્વિક આહારની જરૂરીયાત છે.
માસ્ક.. વાદ - વિવાદને રોકતું તાજું છે..
LOCK DOWN.. પ્રદૂષણ ફેલાવતા ઔદ્યોગિક વાતાવરણને,
નૈસર્જિક બનાવતું SANITIZER છે.
સંબંધ.. Digital - સંબંધોથી ભુલાયેલા,
પારિવારિક સંબંધો વધારતી App છે...
અને દીશરીય શક્તિના અસ્તિત્વનો અહેસાસ છે.

- શોભના સુનિલ શાહ, અમદાવાદ
મો. ૯૮૨૫૦ ૯૬૨૮૨

સ્વ. રમેશચંદ્ર રજનીકાંત પરીખ (પાટણવાળા) ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા

સ્વ. સોહાગિનીબહેન તથા સ્વ. નવનીતભાઈ બી. શાહ (દેશ્રોજવાળા) ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

આવા તે કેવા સંબંધ

આવા તે કેવા સંબંધ

સંબંધોની માયાજળમાં અટવાયા અમે,
ઘડીમાં બંધાયા અને ઘડીમાં છૂટયા અમે

આવા તે કેવા સંબંધ

કર છું વિચાર જ્યારે કેવી છે આ દુનિયા
દિલ તો કુર્ગા જેવા, ઘડીકમાં ફૂલ્યા, ઘડીકમાં ફાટયા અમે

આવા તે કેવા સંબંધ

મળ્યા જ્યારે અમે, થયું કયાંક જોયા છે તમને
હાઈ હેલ્લો કર્યું ને પછી તો વિસરાયા તમે

આવા તે કેવા સંબંધ

કયાંક વાણી ની મીઠાશ, કયાંય શાંદોની કડવાશ,
કડવાશ મીઠાશ ના ચકડોળ ગોળ ગોળ ફર્યા અમે

આવા તે કેવા સંબંધ

કાચ તણા દિલ તૂટયા ફરી જોડાય નહીં
સંબંધમાં પડી જો તિરાડ, કેમે કરી સંધાય નહીં.

આવા તે કેવા સંબંધ

નથી રહી માણસાઈ, અહી માનવી ને કોણ પૂછે છે
રિપિયા ની ભાષા સમજનારા સંબંધોને કોણ પૂછે છે

આવા તે કેવા સંબંધ

માનવીના દિલ જોઈ પ્રભુ વ્યંગમાં મલકાય છે
ફાની દુનિયા માં તુ શાને ભરમાય છે

આ તો છે કલયુગી સંબંધો ના ખેલ

આવા તે કેવા સંબંધ, આવા તે કેવા સંબંધ

- પ્રવિષાબેન દિપકભાઈ દલાલ, મુંબઈ
મો.૮૩૬૬૬ ૮૧૮૩૨

દીપક કંતિલાલ જવેરી (અમદાવાદ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

અને વર્ષો પછી આજે...

એક સત્ય ઘટના

અને વર્ષો પછી આજે....

૧૯૮૮નો એ સમય હતો. ઉનાળાના લાંબા વેકેશન બાદ આજે શાળાઓ શરૂ થઈ. લાંબા સમયે શાળાએ ગયા, મિત્રો મળ્યા. આગામના વર્ષોમાં આવી ગયા. અમે બધા ખૂબ ખુશ હતાં. નવા વર્ગમાં ગોઠવાય ગયાં. વર્ગશિક્ષક કંઈક કહેવાનું શરૂ કરે ત્યાં તો પટાવાળો એક છોકરીને લઈને આવ્યો. શિક્ષકે નવી આવેલ છોકરીનો પરિચય કરાવ્યો અને વર્ગમાં એક નજર ફેરવી. શિક્ષકે નવી આવેલ છોકરીને મારી બાજુમાં બેસાડી દીધી.

શાંતિ અનું નામ. ઉંમરમાં મારાથી પૂરાં પાંચ વર્ષ મોટી. હું તો એને જોઈ સ્તબ્ધ જ થઈ ગઈ. કહેવા પૂરતી સફેદ દેખાય તેવી જૂની સાડી પહેરેલી એ છોકરી મારી બાજુમાં બેસી ગઈ. ટાટ તડકાને ઝેલીને કાળી અને કડક લુખ્ખી ચામડી એક હાડપિંજર પર મટી દીધી હોય તેમ લાગો. કૃષકાય ફીક્કુ શરીર, ભીની ભીની ડરેલી અને દયામણી આંખો, સાવ ચોટલી જ દેખાય તેવા સૂકા ભૂખરા વાળ, હાસ્ય તો તેના મોં પર ક્યારેય દેખાયું હશે કે કેમ ? એ કળી શકાય એમ ન હતું.

મારા મનમાં ધણાં પ્રજ્ઞો થયા પણ શિક્ષક સામે જ હતાં એટલે પૂછવાનો સવાલ જ ન હતો. સાતમાં ધોરણાનો એ પહેલો દિવસ હતો એટલે શાંતિ સાથે કોઈ વાત થઈ નહીં. રીસેસ પડી. કલાસની બધી છોકરીઓ ભેગી થઈ. બધાએ શાંતિ સાથે વાત કરવા માંડી. મેં જોયું એની પાસે કોઈ નાસ્તો ન હતો અને એનું ઘર તો ઘણું જ દૂર હતું. હું શાંતિને મારી સાથે મારે ઘેર લઈ ગઈ.

શાળાની સામે જ મારું ઘર હતું. મારી સાથે સાડી પહેરેલ છોકરીને જોઈ મારી બા પણ વિચારમાં પડી ગઈ. મેં બાને શાંતિનો પરિચય કરાવ્યો. મારા કલાસમાં નવી આવી છે અને છેક સ્ટેશન પર રહે છે. એટલે મારી સાથે લઈ આવી. બાએ અમને બંનેને દૂધ અને નાસ્તો આપ્યા. અચકાતા અચકાતા શાંતિએ મારી સાથે નાસ્તો કર્યો.

મારા બધા સવાલોના જવાબો એકાક્ષરમાં જ મળતા. તેને માત્ર હિન્દી જ આવડતું અને સાચુ કહું તો મને કયા સાચુ કે સારુ હિન્દી બોલતા આવડતું હતું ? તો પણ

નિલેષ અરવિંદભાઈ શાહ (દ્રુપદ સિક્યોરિટીઝ પ્રા. લિ.), જય શ્રી કૃષ્ણા.

સ્વ. ગોરધનદાસ કૃષ્ણાલાલ પરીખ (કડી)ના પરિવારના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

અમારો વ્યવહાર નભતો હતો.

મેં એને પૂછ્યું – તું કહાં રહેતી હૈ ? સ્ટેશન પે ઘરમે કોણ કોણ હૈ ? – બરે
ભૈયા – બડી બહન ઓર મૈં ઓર તેરી બા ? પતા નહીં ।
તેરે પિતાજી ? – નહીં હૈ ।

પહેલાં કહાં રહેતે થે ? પાકિસ્તાન – સીંધ – એણે આટલું કહ્યું મને જાણે કશું સમજાયું
નહીં – દિલ્હી એણે છેલ્લે કહ્યું દિલ્હી રહેતા હતાં –
પહેલે કહાં પઢતી થી ? બહન કે પાસ
આમ શાળાનો પહેલો દિવસ પૂરો થયો.

બીજા દિવસથી શાંતિ રોજ મારી જોડે જ બેસતી. કલાસમાં બીજા જોડે ખાસ ઝાગ્યું બોલતી
નહીં. ચીસેસમાં રોજ મારી જોડે મારે ઘેર પણ આવતી અને પછી તો એ અમારે ઘેર
આવતા કે નાસ્તો કરતા હિયકિયાતી પણ નહીં. અમારા ઘરમાં પણ બધા ભાઈ-બહેનો
સાથે હળીમળી ગઈ. વળી અમારા ઘરમાં મામા-કાકા-માસી-ફર્દિબા સિવાય પણ દાદાના
મિત્રોના પણ બે-ત્રણ છોકરાં રહેતા અને ભણતા. અમારો પરિવાર ઘણો વિશાળ હતો
એટલે કોઈને તકલીફ પણ પડતી નહીં પણ એનું ઘર ઘણું દૂર હોય – અમારે જ્યારે
દ્રેનમાં જવા – આવવાનું થાય ત્યારે મને એના ભાઈ-બહેનને મળવાનો જવાનો મોકો
મળતો.

આ સમય દરમ્યાન શાંતિ અને તેના પરિવાર પાસેથી જાણોલી તેમના જીવનની
દાસ્તાન આજે હું તમને જણાવું છું.

સાલ ૧૯૭૭ના એ દિવસો હતાં. દેશ આગ્રાદ થયો. હિન્દુસ્તાન – પાકિસ્તાનના
ભાગાલા પડ્યાં. “કરાંચીના એક હિન્દુ મહોલ્લામાં અમારો વિશાળ પરિવાર રહેતો હતો.
બહોળો બિઝનેસ હતો. પાણી માંગો તો કેસરિયા દૂધ હાજર થાય એવી દોમદોમ
સાહુબી. સુખનો સૂરજ સોળે કળાએ ઝગમધતો હતો. વૈભવ અને કિર્તીના કાંગરા
આભને અડતા હતાં. દાદાએ શરૂ કરેલા ધંધાને પિતાએ પોતાની સમજ, આવડત અને
ઈમાનદારીથી ખૂબ વિકસાયો હતો. કરાંચીમાં અમારા પરિવારની આબર્ઝનો ડંકો વાગતો
હતો. અમે શીખ પણ કહેવાના – અમને હિન્દુ ધર્મ માટે ખૂબ માન અને પડોશમાં રહેતા
મુસ્લિમોને પણ અમે ગળે મળતાં. હિન્દુના તહેવારો ઉજવતા શિખના તહેવારો સાથે
દિવાળીને પણ શાનથી ઉજવતા. તો વળી ઈદ અને રમઝાનની પણ કાગડોળે રાહ જોતાં,
પડોશમા રહેતાં અહેમદચાયા, કરીમચાયા, ફાતિમાચાયાચી અને ખાતુનચાયાચી વિના તહેવારોની

સ્વ. હેમંતભાઈ એચ. કાશીપારેખ પરિવારના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

અશ્વિનભાઈ કૃષ્ણલાલ પરીખ પરિવાર (કડી-અમદાવાદ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણ.

ઉજવણી અમારી ફીકી લાગતી, અધૂરી લાગતી. ફાતિમાચાચી કે ખાતુનચાચી કેટલાંય મિઠાઈ, રમકડા અને કપડાં લાવી અમને બેટ સોગાદથી ખુશ કરી દેતા. બા પણ તેમને જતજતની મિઠાઈ – વાનગી કરી તેમને પ્રેમથી ખવડાવતા. અમારા વિના ઈદ તો તેમને ફીકી લાગતી. વાર – તહેવારે અમે બધાં ભેગા મળી આખો મહોલ્લો શાણગારતા અને આનંદ કિલ્લોલથી રહેતા. શાંતિ કહેતી ત્યારે તો હું ચાર-પાંચ વર્ષની માંડ હોઈશ.

અચાનક જાણો શું થયું ? બધાના મગાજ પર ભૂત સવાર થઈ ગયું. મારા પિતાજી – માતા, મોટા ભાઈઓ બહેન હાથમાં જે ભેગું થયું તે લઈને ભાગવા માંડયા. જીવ લઈને ઘરના પાછળના ડારેથી ભાગવા માંડયા. મારી માંએ હાથ-મોં ટાંકીને મારો હાથ ખેંચીને દોડવા માંડયું. હું તો નાની દોડું તો પણ કેટલું ? મહોલ્લાના નાકેથી હાકોટા – દેકારા અને બુમરેંગ કરતું ટોળું મહોલ્લામાં પ્રવેશયું. તેમની પાસે હથિયારો હતા અને મગાજમાં શૈતાન સવાર થયેલો હતો. મારો – કાપોની બૂમો પડતી હતી. મારી માંના હાથમાંથી મારો હાથ છોડાવી મારા પિતાએ મને ઊંચકી લીધી અને માને કહું કે તું બે છોકરાઓ અને મોટી છોકરીને લઈને દોડવા માડ હું શાંતિને લઈને આવી પહોંચું છું. તેમના ખબે એક ભારેખમ થેલો માત્ર હતો.

હાકોટા કરતાં ટોળાને રોકવા ખાતુનબીબી મહોલ્લાના પ્રવેશદ્વાર પાસે હાથ ફેલાવીને ઊભા રહી ગયા. ધક્કા મુક્કી થયા અને એક કારમી ચીસ પડી. ખાતુનબીબીને રહેંસી ટોળું મહોલ્લામાં પ્રવેશી ગયું. અહેમદ ચાચા બધાને રોકે કે કંઈ કહે ત્યાં તો ધડામ.... ધડામ – બે પ્રણ ધડાકા થયાં. લોહીનો છોળો ઊડી.... આ અવાજો સાંભળી મારા પિતાજી શાંતિને લઈ પાછા ફર્યા. તેઓ કશું બોલે કે કશું સમજે તે પહેલાં તો સન....ન્....ન્... કરતી એક ગોળી મારા પિતાજુની પદાર્દીને આરપાર નીકળી ગઈ. હું ગબરાઈને ગુમસુમ થઈ મારા પિતાજુને વળગી પડી. લોહીનો ફુવારો ઊડ્યો – પિતાજુના લોહીથી મારું શરીર અને કપડાં રંગાઈ ગયા. લોહીથી લથબથ પિતાજી ટળી પડ્યા. પરિવારનો એ વડલો ટળી પડ્યો. આખો મહોલ્લો અને અમારુ ધર શોકમાં ઢૂલ્યી ગયું – ત્યાં સ્મરાનવત્ શાંતિ હતી. બધા સ્તષ્ય થઈ ગયા – શોકમણ હતાં. મારા પિતાના નિશ્ચેતન દેહ પર હું અર્ધબેભાન અવસ્થામાં ઉંધી પડી હતી.

બડે બૈયાને શું થયું ? કદાચ પિતાજુની ફીકર થઈ હશે.... માની અનેક ના છતાં તેઓ પાછળના દરવાજેથી ઘરમાં પાછા આવ્યા અને તેમને પોતાની સગી આંખે આ કુરતા સાથે મિત્રતા અને મોતની મહેફીલને જોઈ. કયો પુત્ર પિતાને ગોળીએ વીંધાતા જોઈ શકે ? કયો ભાઈ નાની બહેનને લોહીથી લથબથ નિહાળી શકે ? કયો સહુદયી સ્નેહી

સ્વ. હરીશભાઈ રસીકલાલ પરીખ (ભર્ય) પરિવારનાં જ્ઞાતિજનોને જ્ય શ્રી કૃષ્ણ

સ્વ. રમણલાલ બ્રેડીના પરિવારના જય શ્રી કૃષ્ણા.

પડોશીની હત્યાને જુરવી શકે ? બડે ભૈયા રડતા કકળતા ખાતુન ચાચી અને એહમદ ચાચા પાસે આવ્યા. ચાચા-ચાચીને હલાવી બોલાવવાની કોશિષ ઠગારી નીવડી. તેમના ચરણ સ્પર્શ કર્યા અને અશ્રુનો અભિષેક કર્યા અને ત્યાં તો પિતાજુને લોહીના ખાબોચિયામાં પડેલા જોતાં જ ભાંગી પડ્યાં. તેનું હૈયું હવે હાથમાં ન હતું. રોતા કકળતા બડે ભૈયા ભાંગી પડ્યા. કરીમચાચા પાસે બડે ભૈયાને સાંત્વન આપવા કે હિંમત આપવાનો શાઢો ન હતો કે ન હતી કોઈ શક્તિ. ફાતિમાચાચીએ બડે ભૈયાને ઉભા કર્યા. ભૈયા ખૂબ મુશ્કેલીથી પિતાજુ પાસે આવ્યા. પિતાજુનો ચરણસ્પર્શ કર્યા. તેમના શબને બાથ ભરી રોઈ રહ્યાં હતાં. તેમને હતું કે હવે શાંતિ પણ ચિરશાંતિમાં પોટી ગઈ છે પણ... ફાતિમાચાચી એ ભૈયાને ઉભા કર્યા. તેમની આંખો ભૈયાને ઘણું કહી રહી હતી. આખો મહોલ્લો શોકમગન હતો, વિવશ હતો – સ્તષ્ય હતો. કરીમ ચાચાએ ભૈયાને ઉભા કરવામાં મદદ કરી. પિતાના ખબે રાખેલો એક મોટો ભારે થેલો ભૈયાના હાથમાં સોંઘ્યો અને અહીંથી વિના વિલંબ જતા રહેવા કહ્યું. કચો પુત્ર પિતાને કાંધ આપવાના સમયે ત્યાંથી ખસી શકે ? ભાગી શકે ? કરીમચાચાએ મારા પિતાજુના હાથ પરનું સોનાનું કડું ભૈયાના હાથ પર કચારે પહેરાવી દીધું તેનો ખ્યાલ જ ન રહ્યો. બડે ભૈયાએ છેલ્લી વાર મારં મોં જોવાના આશાયથી મને ચર્ચી કરી. લોહીથી લથબથતી મને જોતાં તેમનું હૈયું અને હાથ કાંપતા હતા. મને હલાવી. તેમને જોતાં જ મારા મોંમાંથી શાઢો સરી પડ્યાં બડે.... ભૈયા... !! હવે બધાને લાગ્યું કે હું બચી ગઈ છું. ફાતિમાચાચીએ ભૈયાના હાથમાંથી મને ઉપાડી લીધી. બડે ભૈયાના હીબકા સમાતા ન હતાં. કરીમચાચાનો દિકરો પાણીનો જગ ભરીને આવ્યો. ફાતિમાચાચીએ મારા ઉપર ઉડેલા લોહીના ડાઘ ધોવા માંડયા. મને પાણી પાયું – બડે ભૈયાને પાણી પીવડાવ્યું અને ભૈયાને ત્યાં ભાગવા ખુદાહાફીઝ કહીને જાણે રીતસરનો ધક્કો જ આપ્યો. ભૈયા મને ઊંચકીને દોડવા માંડયા – ત્યાં જ કરીમચાચાએ બૂમ પાડી રોકયા અને પિતાજુ પાસેનો થેલો બડે ભૈયાના ખબે લટકાવી દીધો. “સંભલ કે જાના – ખુદા તારી રક્ષા કરે”ની શુભાશિષ સાથે દોડવાનો આદેશ આપી દીધો. પિતાજુની એ છેલ્લી યાદગીરીને બડે ભૈયાએ હૈયા સરસી ચાંપી દોડવા માંડયું.

માનવ મહેરામણમાં દોડતા બડે ભૈયા સામે ખેલાઈ ગયેલો આ ખૂની ખેલ તેમના સ્મરણપટ પર વર્ષો બાદ આજે પણ અકબંધ સચચાયેલો હતો.

હજારોનો માનવ પ્રવાહ કરાંચી સ્ટેશન, બસ સ્ટોપ, શાહેરના મુખ્ય માર્ગોને છોડી જ્યાં જાન બચી શકે તેવા સ્થાનો તરફ વળી રહ્યો હતો. જેને જુઓ તેની આંખોમાં વિહૃવળતા અને ભયનો માહોલ ડોકાતા હતા. જ્યાં ત્યાં મોતના ખેલ ખેલાતા હતા. ઉપર

જ્યોતિબેન કેશવલાલ શાહ પરિવાર, (મુલુંડ - મુખેંદ્ર) જય શ્રી કૃષ્ણા.

સ્વ. વિદ્યાબહેન રસિકલાલ શાહ (કડી)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.-હ. પ્રેરણાબેન કે. પરીખ

આભ અને નીચે ધરતી – કયાં જવું ? કેમ બચવું ? કોણ મર્યું ? કોણ ખોવાયું ના જવાબો કોઈ પાસે ન હતાં.

અમારાં એક પ્રક્ષનો જવાબ આપતા એકવાર શાંતિએ કહું – “બડે ભૈયા” હા બડે ભૈયા તો ખરાં પણ અમને મોટા કેમ કહેવાય ? તે સમયે અમને પણ કયાં પૂરી સમજ કે પૂરી ખબર પડતી હતી ? એ સમયે તેમણે પણ માંડ ૧૪ વર્ષ પૂરા કર્યા હતાં. ત્યાં તો દૂર આગામ ટોળા વચ્ચે દોડતી મોટી બહેનને ભૈયાએ ખોઈ. ભૈયાએ મોટેથી બહેનને બૂમ પાડી. ભૈયાનો અવાજ કાને અથડાયો. મોટી બહેન બહાવરી બની ભૈયાને શોધવા માંડી. ભૈયાએ બહેનને જોઈ હતી અને અમે દોડતાં તેની પાસે પહોંચી ગયા. આભ સવારે ૬ વાગ્યાના વિખૂટા પડેલા અમે છેક સાંજે ૪ વાગો મોટી બહેનને મળ્યા.

અમે બહેનને મા અને બે ભાઈઓ વિષે પૂછ્યું. જુવ બચાવવાની દોડમાં મા બંને ભાઈઓના હાથ પકડી દોડતી, અથડાતી, અગામ – પછાળ થતી હતી અને ધસમસતા માનવ મહેરામણમાં બે ભાઈઓ અને મા કયારે છૂટા પડી ગયા તેની સમજ... હું શોધતી રહી, બિલખતી રહી, રડતી રહી પણ અહીં કયાં કોઈને કોઈની પડી હતી. એક કાકીએ કહું દોડ નહીં તો પીંખાઈ જઈશ – મરી જઈશ અને હું દોડતી રહીં. તો પણ, મોટી બહેનને મળ્યા પછી બડે ભૈયાને થોડી રાહત લાગી – થોડો બોજ ઓછો થતો હોય અને લાગ્યું. સવારથી અત્યાર સુધીમાં ભૈયાના પગ જરા પણ રોકાયા ન હતાં. તો મૈં પણ કોણ જાણે એક પ્યાલો પાણી પણ માંગ્યું ન હતું. મને ઉંચકીને દોડતા ભૈયા પર શું વિતી હશે ? એની સમજ તો મને ત્યારે ન હતી, પણ આજે જ્યારે એ હું યાદ કરું છું ત્યારે આંખો ભીની થઈ જાય છે. મન ક્ષુબ્ધ થઈ જાય છે. મને ઘણી વાર થાય એ દિવસે પિતાજીને બદલે મારા માથામાં ગોળી કેમ ના વાગી ?

ઘરની સાત વ્યક્તિમાંથી ત્રીજા તો અમે ભેગા થયાં. પિતાજી તો દીશ્વરના ધામમાં પહોંચી ગયાં. માં કયાં ? ભાઈઓ કયાં ? તેમને શોધતી અમારી આંખો રાત્રે પણ મીંચાતી ન હતી. આખો દિવસ અમે તેમને શોધતા રહેલા હતાં – અમે કહો કે આકાશ – પાતાળ એક કરતાં હતાં પણ દોડતા ભાગાતા માનવ પ્રવાહમાં માં અને બે ભાઈઓને શોધવા એ સમુદ્રમાંથી સોય શોધવા જેટલું કપડું હતું.

સૂરજ ટળી ચૂક્યો હતો. આલિશાન મહેલા જેવા ઘરમાં રહેતા અમે આજે પૃથ્વીની પથારીમાં આકાશને ઓઢીને સૂવાના હતાં. બહેન અને બડે ભૈયાએ તો કદાચ આ સ્વીકારી લીધું હશે પણ કંકરની પથારી પર મને સૂવડાવતા તેમના હાથ કંપી ઉઠયા. પણ પાસે કયાં કશું હતું ? કે કયાં કશું મળી શકે એવું હતું ? જુવ બચાવવા અમે એક

સ્વ. શાંતાબહેન કનૈયાલાલ પરીખ (પાટણ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.-હ. પ્રેરણાબહેન કે. પરીખ

મોટા ઘટાદાર વૃક્ષની આડે માંડ માંડ રાત્રી વિતાવી. ખાવાનું ઠીક એક ઘૂંટડો પીવાનું પાણી પણ પાસે ન મળ્યું.

સવાર પડી. ભૂખ-તરસ અને ભયથી શરીર ભાંગી પડ્યું હતું. થોડું ચાલ્યા હોઈશ્યું. એક ઝરણું જોયું. પાણી પીધ્યું. હાથ-મોં ધોયા. ઈશ્વરનો શુક્રગુજર કરો પીવા પાણી તો મળ્યું. આગાળ ચાલવા નહીં ફરીથી દોડવા માડ્યું.

મોટી બહેનના કાનમાં સોનાના ઝૂમ્ખા હતાં, હાથમાં સોનાની બંગાડીઓ હતી અને પગમાં ચાંદીની પાયલ અને ભૈયા પાસે પિતાજુની જીવનની મૂડી જેવો થેલો અને હાથમાં સોનાનું કડું. બાકી રોજેરોજની જરૂરીયાતમાં કશું હતું નહીં. આ થેલાને ભૈયા જી-જાનથી ગળે વળગાડીને જ રાખતાં હતાં. સંતાડી સંતાડીને રાખતા હતાં. ક્યાંક એકાંત મળતા તે હાજે ગયા જ્યાં તેમણે પિતાજુની છેલ્લી અમાનતને સાચવીને સંતાડીને ખોલીને જોઈ લીધ્યું. તેમાં સારા એવા સોના-ચાંદીના સિક્કા અને મારી માંના દાગીના હતા. પણ, તેનાતી કંઈ થોડું જ પેટ ભરાય ? બાકી અત્યાર સુધીમાં કોઈએ ખોબો પાણી સિવાય ક્યાં કશું પેટમાં નાંખ્યું હતું ?

રસ્તે જતું આવતું કોઈ પણ વાહન જુઓ. માણસોથી ચિક્કાર જ દેખાતું. કંઈ કેટલાંય નાના નાના ગામડાંઓને ખૂંદતા, ઝાડી-ઝાંખરાને પાર કરતા આગાળને આગાળ જ એ જતાં હતાં. કોનો વિશ્વાસ કરવો ? કે ક્યાંનો રસ્તો પૂછવો એની અમને સમજ જ ન હતી. કે ન હતી કોઈના શરીરમાં તાકાત. હતો તો માગ્રને માગ્ર એક ભય જે અમને દોડવાની શક્તિ આપતો હતો. શ્રીજે દિવસે થોડું મોટું કહેવાય એવું એક ગામ આવ્યું. શાંતિ ખૂખ રડતી હતી અને ભૂખ અને તરસથી દોડી દોડીને થાકી ગયા હતા. આમ તેમ જોતાં ગભરાતાં ગભરાતાં આગાળ વધતાં હતાં. અમે બે બહેનો પણ બડે ભૈયા સાથે હતાં એટલે ચાલતું. એકબીજાનો સહારો રહેતો, હિંમત રહેતી. એક ગાંધીયન વિચારધારા ધરાવતા વેપારીની નજર અમારા પર પડી. ખબર નહીં ભૈયાના પગ પળ માટે અટકી ગયાં. હિંમત કરી ભૈયા તેમની પાસે ગયા. તેઓએ મોટીની પાયલના પાંચ રૂપિયા આપવા કહ્યું. પાયલ આપી પાંચ રૂપિયા લઈ અમે આગાળ વધ્યાં. આ પાંચ રૂપિયામાંથી એક રૂપિયાનું ખાવાનું અને દૂધ લીધા અને અમે બધાએ ભોજન કર્યું. થોડું ખાવાનું જોડે બાંધ્યું. તે જમાનાનો રૂપિયો ગાડાના પૈડા જેવો મોટો હતો, એટલે ચાલ્યું. બાકીના ચાર રૂપિયા ગાંઠે બાંધ્યા અને અમે રેલ્વે સ્ટેશન તરફ ચાલવા માંડ્યું.

ખાદ્ય એટલે માની યાદ - ભાઈઓની યાદ આવી ગઈ. અમારી નજર હંમેશા।

ગો.વા. રમેશાંદ્ર કાંતિલાલ પરીખ (કડી)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા હ. માલતીબેન, દેવીબેન, અરુણાબેન

રીલીફ સિનેમા, અમદાવાદ (ઈન્ડુભાઈ ડી. શાહ એન્ડ બ્રધર્સ)ના સૌજન્યથી.

અમને જ શોધતી રહેતી હતી. અમે કરાંચીથી ઘણા દૂર આવી ગયા હતાં. લગાભગ આ પ્રણ દિવસોમાં અમે ૬૦-૭૦ માઈલ ચાલી કાઢ્યું હતું. અમને ગુજરાત આવવું સહેલું પડત પણ સમજ વગારના અમે વિરુદ્ધ દિશામાં દોડતા રહ્યાં. ગાડી, બસ, ચાલતા કે ગાડાઓમાં બેસી બેસી અમે છેક પાકિસ્તાનના પંજાબના વિસ્તારમાં પહોંચી ગયા અને ત્યાંથી માનવ મહેરામણની સાથે ભારતમાં પ્રવેશ્યા. અમારી મનોદશા કે અમારા દીદાર જોઈને અમને કોઈ આશરો કે મદદ તો શું કોઈ અમારી સાથે વાત પણ કરતું નહીં. એક પંજાબી પરિવારનો છેડો પકડી અમે પંજાબમાં આવ્યા. (ભારતના પંજાબમાં)

લોકોના ધાડેધાડા ભારતની સરહંદ તરફ જુવ લઈને ભાગતાં હતાં. ગભરાયેલા, ડરી ગયેલા, પોતાના ઘરબાર છોડીને પહેંચેલે કપડે નીકળી પડેલા. ત્યાં સુધી કે પોતાના વિંધાયેલા સ્વજનોને તરફડતા છોડીને જુવ બચાવવાની આશાએ દોડી આવેલા આ અસહાય નિરાધાર નિરાશ્રીતોનો પ્રવાહ શાંતિની આશાઓને લઈ ભારતની સરહંદોમાં પ્રવેશી રહ્યો હતો. કેટલાંકનું તો આ વતન હતું. પણ વતન માત્ર કહેવા પૂરતું જ. પોતાનો દેશ તેઓઓ જોયો ન હતો કે યાદ પણ ન હતો.

આજે વર્ષો બાદ પણ એ દિવસોના ખોફનાક દ્રશ્યો ભૂલાયા ન હતાં કે સ્મરણપટ પરથી ભૂંસાયા પણ ન હતાં. એ દ્રશ્યોએ અમને દિવસો નહીં પણ વર્ષો સુધી ઊંઘવા દીધા નથી. કેટલાંય વર્ષો સુધી અમે અમારા સ્વજનોને શોધતા રહ્યાં છીએ. અમે નિરાશ્રીતોના કેમ્પને જ અમારા ઘર માની લીધા અને આ કેમ્પમાં જ બડે ભૈયાએ ફરીથી પોતાનું ભણવાનું શરૂ કર્યું. સાથે સાથે નાનામોટા ગમે તેવા કામો પણ કર્યા અને બડે ભૈયાએ બી.એ.ની પરીક્ષા પાસ કરી ત્યારે સરકારે નિરાશ્રીતોને સહાય આપવાનું નક્કી કર્યું તેમાં બડે ભૈયાને રેલ્વેમાં નોકરી મળી.

બીજુ તરફ અમારી માં બે છોકરાંઓ કનકસિંહ અને હિંમતસિંહનો હાથ ઝાલીને માનવ મહેરામણમાં જુવ લઈને દોડતી હતી. દોડતાં દોડતાં મોટી દિકરી ક્યાં અને ક્યારે છુટી પડી ગઈ તેની ખબર ના માતા સમતામાંને પડી કે ના મોટી દિકરીને પડી. વારંવાર માં ઊભી રહી જતી અને ક્યાંય તેમના પતિ, દિકરો કે દીકરીઓ દેખાય છે ? તેમને શોધતાં રહેતાં હતાં. તેમની પાસે મૂડીમાં ર સોનાની બંગાડી, બુઝીયા અને ગળામાં સોનાની ચેઈન હતાં પણ તેમની મોટી મૂડી તો તેમના બે દિકરા હતાં. એક ૧૧ વર્ષનો કનકસિંહ અને ૧૩ વર્ષનો હિંમતસિંહ. દીકરી છૂટી પડ્યા પછી તે છોકરાંઓનું વધારે ધ્યાન રાખતી હતી. તેને વિશ્વાસ હતો કે તેનો પતિ તેને શોધી જ કાઢશે. પણ...

ગોકુલ મેટરલાઈઝર પ્રા. લિ. (અમદાવાદ)ના સૌજન્યથી.

સમતાબાના હાથમાં એક રૂપિયો પણ રોકડો ન હતો. તો પણ લોકોના ટોળાં ભેગા તે સ્ટેશન પર તો પહોંચી ગયાં. ત્યાં દૂરથી એમને પોતાના નામની બૂમ સાંભળી. “સમતાબા ઓ સમતાબા.” એમને આમ તેમ જોયું તો એક પંજાબી વેપારી યુવાન અને તેની પલ્નિ તેમની તરફ આવી રહ્યાં હતાં. એ વીરસીંગ હતો અને તેની પલ્નિ ચંદન હતી. આ યુવાને નવો નવો ધંધો શરૂ કર્યો ત્યારે સમતામાના પતિએ તેમને ઘણી મદદ કરી હતી. વીરસીંગે સમતામાની પરિસ્થિતિ જાણી. તેણે કહ્યું ‘માં’ ચિંતા ના કરો. હું અને ચંદન તમારી સાથે જ છીએ. તમને સાચવીશું. ચંદન ભારે પગો હતી. એટલે વીરસીંગને પણ સમતામા મળ્યા એટલે થોડી શાંતિ થઈ. સમતામાએ પણ ચંદનના હાથમાં થેલો લઈ મોટા હિંમતસિંગને સાચવવા આપી દીધો અને કનકસીંગ સમતામા અને ચંદનનું દ્યાન રાખતો. આમ જુઓ હિંમત અને કનક કયાં મોટા હતાં ? તેઓ પણ બાળકો જ હતાં પણ પરિસ્થિતિએ એમને જવાબદાર બનાવી દીધા. સમજદાર બનાવી દીધાં. સ્ટેશન પર ભીડ તો કહે મારું કામ. વીરસીંગે સમતામાને સમજાવતા કહ્યું તમે બધાની રાહ કયાં સુધી જોશો ? તમે પણ અમારી સાથે જ ચાલો. હું છું ફીકર કરશો નહીં. અમે દિલ્હી જવાના છીએ. તમે પણ ચાલો. સાથે હોઈશું તો બધાં રસ્તા મળી જશે અને કોઈને મુશ્કેલી પણ નહીં પડે. ટ્રેન આવી. સમતામા અને છોકરાઓ વીરસીંગ સાથે જ ટ્રેનમાં ચઢી ગયા. વીરસીંગ અને બે છોકરાંઓ તો ટ્રેનના છાપરા પર ચઢી ગયા. ચંદનને સાચવતાં સમતામાં ભીડમાં પિસાતા ડળબામાં માંડ માંડ ઉભા રહ્યાં.

ટ્રેન એક મોટા સ્ટેશન પર આવીને અટકી. અહીંથી બધા લોકો પાંચ-સાત કલાક ચાલી બોર્ડર પાર કરી ભારતમાં આવી જતાં. (હજુ તો ભાગલાની પુરી પ્રક્રિયા થઈ ન હતી.) શું ખાધું ? શું પીધું ? કેટલું ચાલ્યા ? ખબર જ ન હતી. પણ હિસાબ ચોખ્યો હતો – માત્ર જુવ બચાવી શક્યા. બાકી ગામડાં અને ઝાડી ઝાંખરા ખૂંદતા ખૂંદતા કયાં આવ્યા તેની ખબર જ પડતી ન હતી. સાથ હતો તો વીરસીંગનો અને વિશ્વાસ હતો તો ઉપરવાળાનો. અંતે ૮-૧૦ દિવસના રાત્રાપાટ બાદ અમે ના’યા ધોયા વિનાના, ભૂખ્યા, તરસ્યા, જુવતી લાશ જેવા એક નિરાશીતના કેમ્પના ઝાંપે આવીને ઊભા રહ્યાં. પંજાબનો એ પ્રદેશ હતો. અહીં આશ્રય તો મળ્યો, પણ હાથ-પગ અને હૈયું સલામત હતાં બાકી ધરતીની પથારી પર અંબરને ઓઢી લીધું હતું. રાત્રે થોડું ખાવાનું અને પાણી મળ્યું. સવાર કચારે પડી તેની ખબર જ ન પડી. થોડો આરામ લાગ્યો.

સવારે સાચી પરિસ્થિતિનો જ્યાલ આવ્યો. જગ્યા ઓછી અને નિરાશીતો ધાડા.

સવિતાબહેન રામલાલ પરીખ (કડી) પરિવારના જય શ્રી કૃષ્ણા.

ડૉ. રોહિતભાઈ જ્યંતીલાલ શાહ (પાટણ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

પીવાનું પાણી માંડ મળતું ત્યાં ન્હાવા નો તો... ? ગંદકી તો કહે મારું કામ... પણ રહેવા સિવાય બીજો કોઈ માર્ગ જ કયાં હતો ? થોડા દિવસો વિલ્યા હશે અને કેમ્પમાં ગંદકીને કારણે રોગચાળો ફાટી નીકળ્યો. લોકો ટપોટપ મરવા માંડયા – માંદગી વધી ગઈ અને આ રોગચાળા સામે નાનો કનક હારી ગયો. સમતામાં હિતપ્રભ થઈ ગયાં પણ બીજા નિરાશ્રયો અને હિંમતસિંગો સમતામાને સાચવી લીધા. હવે, તેમને પતિ, પુત્રી અને મોટા પુત્રની ખૂબ ખોટ વરતાવા લાગી. પણ હજુએ દુર્ભાગ્યે તેમનો પીછો છોડ્યો ન હતો. કેમ્પ રોગચાળાને કારણે બંધ થયો.

રખડતા રખડતા – અથડાતા કૂટાતા તેઓ દિલ્હીના નિરાશ્રિત કેમ્પમાં આવી પહોંચ્યા. બીજા કેમ્પ કરતા આ કેમ્પમાં સગાવડ થોડી સારી હતી. વળી દિલ્હી જેવા શહેરમાં કામ મળવાની પણ તક રહેતી. સમતામાં અને હિંમતસિંગો હવે દિલ્હીના કેમ્પમાં રહેવાનું શરૂ કર્યું. સમતામાં કંઈક કામ શોધતા હતાં. નજુકમાં એક મોટું બસસ્ટોપ હતું. હિંમતસિંગાને અહીં છાપા વેચવાનું કામ શરૂ કર્યું. પાણી માંગો ત્યાં કેસર-પિસ્તાનું દૂધ મળતું હતું. ત્યાં આજે હિંમતસિંગાને ખેલવા – કૂદવા – ભણવાની ઉંમરે કામ કરી કમાવાનો સમય આવી ગયો. થોડો વખત આ ચાલ્યું. પાણીના રેલાની જેમ સમય વિતી રહ્યો હતો. વર્ષો વિતવા માંડયા – કેમ્પો પણ હવે બંધ થવા માંડયા પણ બદકિસ્મતીએ સમતામાનો પીછો છોડ્યો ન હતો. આજે વહેલી સવારે રાબેતા મુજબ હિંમતસિંગા છાપા વેચવા ગયો. સાંજ પડી – રાત વિતવા માંડી પણ હિંમતસિંગા પાછો ફર્યો નહીં. બપોરથી કામની તપાસ માટે નીકળેલા સમતામા પણ રાત પડતા પાછા આવી ગયા. હવે તેમણે દિકરાની પૂછપરછ શરૂ કરી પણ કોઈ માહિતી મળી નહીં. રાહ જોતા જોતા માંડ માંડ રાત વિતાવી. વહેલી સવારે બસ સ્ટોપ પર આવ્યા. જ્યાંથી આછા પાતળા સમાચાર મળ્યા કે હિંમતસિંહ છાપા વેચવા વાહનો અને બસ સ્ટોપ પર દોડાદોડી કરતાં બસની અડફેટે આવતા દવાખાને લઈ જવામાં આવ્યો. સમતામાં દવાખાને તપાસ કરવા દોડયા – પણ અહીં તેમને માત્ર પુત્રની લાશની ઓળખવિધિ જ કરવાની રહી હતી.

સમતામાં ભાંગી પડ્યા. મૂઢ બની ગયા અને એક દિવસ અર્દ્ધપાગાલ અવરસ્થામાં કેમ્પ છોડીને ચાલવા માંડયું. કયાં જવું ? શું કરવું ? કયાં રહેવું ? શું ખાવું ? – કશી ખબર જ પડતી ન હતી... બસ એકલા... અટુલા દિલ્હીના સ્ટેશનની કુટપાથ પર પડ્યા હતા. કોઈએ એક કેળું આપ્યું હશે તે ખાધુ. શક્તિનો કંઈ સંચાર થયો અને... અને... ભીખ માંગવાના કામને સ્વીકારી રેલ્વેના ડાબે ડાબે ફર્ચી હાથ લંબાવવાનું શરૂ કરી દીધું.

સ્વ. રસિકલાલ લલ્લુભાઈ શાહના પરિવારના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

સ્વ. સમજુબેન જ્યંતિલાલ ગાંધીના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

હવે સમતામાં જે ટ્રેન ઊભી હોય તેમાં ચાઠી જતા અને ભીખ માંગતા. સ્ટેશન આવે ઉતારી જતા બાંકડે સૂતા નળે પાણી પીતા અને રેલ્વે સ્ટેશનના સંડાસને વાપરતા અને ભીખના પૈસે જુવન ગુજારતા. તેમને સ્ટેશનના નામ સાથે કોઈ લેવા દેવા ન હતી. આજે આ સ્ટેશનને તો કાલે ક્યાં ? આમ ગામે-ગામ, શાહેરે શાહેર.... કરતાં કરતાં તેઓ ક્યાંના.... ક્યાં ... ?

શાંતિ સાથે ભણતાં ભણતાં વર્ષ પૂરું થવા આવ્યા. તે ઘણું ઓછું બોલતી પણ તેણે ભૈયા સાથેના રાડપાટની બધી વાતો અમને કહી હતી.

તે પોતાના બડે ભૈયાને ખૂબ જ માન આપતી. બડે ભૈયા કહેતા કહેતા તેના હોઠ સુકાતા નહીં. બંને બહેનોને બડેભૈયા ખૂબ સાચવતા. જે કંઈ હતું તેમાંથી ગણી ગણીને ગુજારો કર્યો હતો, બાકી ૧૪-૧૫ વર્ષની ઉમર સમજ શું પડે ?....

બડે ભૈયા ખૂબ મહેનત કરતાં. અમારી આ સ્થિતિનો લાભ પણ ઘણા બધાએ લીધો જ હતો. બી.એ. થયા પછી કામની તલાશ કરતાં કરતાં ભૈયાને રેલ્વેમાં નોકરી મળી. મહેનત કો ભૈયાને કબી છોડા નહીં. આજે ૨૫-૨૬ વર્ષની ઉમરે એમને સારી કહેવાય એવી પહેલી નોકરી મળી. આ તો ઉપરવાળાની મહેરબાની અને સરકારે નિરાશ્રીતોને સહાય કરવાની વિચારણા કરી એટલે મળી. હું શાંતિને ઘેર પહેલીવાર જ્યારે ગાઈ ત્યારે તેનું ઘર જોયું... માત્ર ચાર દિવાલો સિવાય ખાસ કશું હતું જ નહીં, એમ કહીઓ તો ખોટું નહીં. થોડા એલ્યુભિનિયમના ગોબાવાળા કાળા પડી ગયેલા વાસણો અને પ્રણ ગાભાની ગોદડીઓ, જુનું પુરાણું ટેબલ અને ભંગારવાળા પાસેથી લીધેલી બે ખુરશીઓ સિવાય... ? તો પ્રશ્ન જ હતો.

શાંતિ કહેતી મેં તો શાળો જોઈ જ નહીં. મને તો બડી બહેન પટાતી થી. ઝગડિયા આવ્યા બાદ જ બડે ભૈયાએ શાંતિને શાળામાં ભણાવવાનું નક્કી કર્યું. તેઓ શાળાના આચાર્યને મહિયા બધી હકીકત જણાવી. આચાર્યએ વિચારીને બનતી મદદ માટે જણાવ્યું અને પછી કહ્યું હજુ બે મહિના વેકેશન છે. તમે એને ઘેર ભણાવો – અને થોડા પુસ્તકો આપ્યા. પછી અમે ટેસ્ટ લઈને કયા વર્ગમાં બેસાડવી તે નક્કી કરીશું. આમ શાંતિએ શાળામાં ભણાવાનું શરૂ કર્યું.

એક વખત એવું બન્યું કે મારા હાથે ફેક્ચર થયું. મને ભર્યા સેવાશ્રમમાં લઈ જવી પડી અને ટ્રીટમેન્ટ બાદ મારા હાથે પ્લાસ્ટર મરાવી મારા કાકા સાથે હું ભર્યથી ઝગડિયા આવતી હતી. અમે અંકલેશ્વરના સ્ટેશન પર રાજીપણા જતી ગાડીમા બેસવા જતા હતાં ત્યાં બડે ભૈયાએ મને બુમ પાડી અને તરત મારી પાસે આવ્યા. એમણે મારા

સનેહલતાબેન પ્રફુલચંદ્ર ગાંધી (મુંબઈ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

સ્વ. ચીનુભાઈ આર. શાહ (અમદાવાદ)ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

હાથે પ્લાસ્ટર જોયું અને કહ્યું ચાલો ગીતા, રમવાનું - દોડવાનું બંધ. હવે શાંતિથી ઘરમાં રહેજે. અને કહ્યું ચાલ મારી ટી.ટી.ઇ.ની કેબીનમાં બેસો - કાકા તમે પણ ચાલો. એમને પ્રેમથી એમની કેબીનમાં અમને બેસાડ્યા. થોડી વાત કરી તેઓ તેમના કામે ગયા.

ત્યાં જ નીચે બડે ભૈયા પાસે એ બુટીયા. પાકિસ્તાની હિન્દીમાં ભીખ માંગતી કટોરો ઘરીને ઊભી રહી. ત્રણ દિવસતી આ બાઈ બડે ભૈયા પાસે ભીખ માંગતી હતી અને રોજ બડે ભૈયા તેને કંઈક આરતા. હું બારીમાંથી આ જોતી હતી. બડે ભૈયાએ ખિસ્સામાંથી એક આનો કાઢીને આપ્યો. તે સમયે એક આનો મોટો ગણાતો હતો. બડે ભૈયા બુટિયા સામે જોઈ રહ્યા હતાં. બુટિયા પણ ચૂપ હતી. બડે ભૈયાએ ફરીથી એક આનો ખિસ્સામાંથી કાઢ્યો. બુટિયાએ તેનો કટોરો ધર્યો. હું ધારીને જોઈ જ રહી હતી. મને થયું પણ ખરું કે ઘરમાં તો કશું છે નહીં ? અને આ બડે ભૈયા તો.... અને બડે ભૈયા વિચારોમાં ખોવાઈ ગયાં. ઝીણી આંખે તે જાણો ભૂતકાળને યાદ કરી રહ્યા હતા. ફરીથી ભૈયાએ ખિસ્સામાં હાથ નાંખ્યો અને ફરી આનો કાઢી બુટિયા તરફ હાથ લંબાવ્યો, બુટિયા એ કટોરો ધર્યો. બડે ભૈયાએ બુટિયાના હાથમાંનો કટોરો લઈ લીધો. અને તેના હાથ પરનું છુંદણું ધારી ધારીને જોવા માંડ્યા. કાળા મેંશ જેવા બરછટ હાથો પરના છુંદણાને ધારી ધારીને જોતા - વિચારતા અચાનક ચીસ પાડીને બોલી ઉઠયા.... તમે.... તમે.... સમતામા.... છો.... ઓ.... ઓ.... ? બુટિયા કંપી ઊઠી.... ચિલ્લાતા જ પૂછયું તું તું કૌન ? મા.... મા.... મૈં તેરા બડા બેટા.... ચલ મા ચલ... મેરે સાથ ચલ... કહેતા કહેતા બડે ભૈયાએ બુટિયાને ઉપાડી લીધી. તેઓ ખુશીથી ઝૂમી ઉઠયા. બંનેની આંખમાંથી અશ્રુધારા વહેતી હતી. મોટું ટોળું ભેગું થઈ ગયું. હાજર રહેલાંઓના ઝંવાડા ઉભા થઈ ગયા. આનંદમાં બડે ભૈયા પાગાલ હતા. પોતે ડયુટી પર હતાં તે પણ ભૂલી ગયા. તેઓ માંને ઉપાડીને કેબીન પાસે આવ્યા. માને કેબીનમાં બેસાડી આનંદની અવધીમાં આંખો અનરાધાર વહેતી હતી.

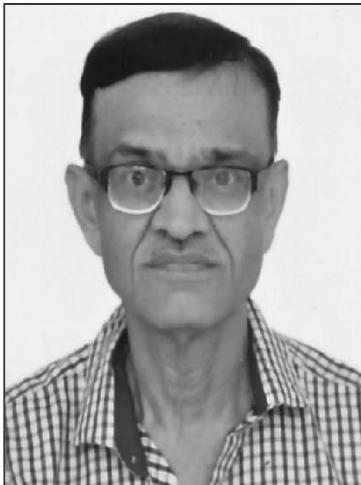
ગ્રાડિયાના સ્ટેશનને ગાડી ઊભી રહી. હું ઉતરી ને દોડતી શાંતિ પાસે ગઈ. શાંતિ શાંતિની બૂમો પાડતી હતી. શાંતિ પણ અવાજ સાંભળી આંગણામાં આવી શાંતિ જો... જો... કોણ... આવ્યું...

બડે ભૈયા ત્યાં તો માંને ઉંચકી આવી પહોંચ્યા. જો જો શાંતિ આજે આજે વર્ષો પછી આપણાને આપણી મા મળી....

- ગીતા રમેન્દ્રભાઈ પરીખ, અમદાવાદ.
મો. ૯૯૨૪૧ ૧૫૫૭૦

ચંદુલાલ મગનલાલ શાહ તથા કંચનગૌરી ચંદુલાલ મગનલાલ શાહની સ્મૃતિમાં સૌને જય શ્રી કૃષ્ણા.

પૂર્ણાવતાર શ્રીકૃષ્ણ

કૃષ્ણને કચા ખૂણોથી જોઈશું ? હકીકતમાં કૃષ્ણને સમગ્ર રીતે જોઈ શકાય એવો કોઈ ખૂણો જ નથી. કૃષ્ણ બહુઆયામી વ્યક્તિત્વ છે. તેને પકડી ન શકાય, તેને પામી ન શકાય. કૃષ્ણ તમારી પર કૃપા કરે તો જ વાત બને.

કૃષ્ણના અનેક સ્વરૂપો છે પણ મુખ્યત્વે ત્રણ સ્વરૂપો છે. રસેશ્વર, રાજેશ્વર અને યોગેશ્વર. જેને જે ગમે, તે સ્વરૂપમાં કૃષ્ણની સાથે પોતાની જાતને જોડવાનો પ્રયત્ન કરે.

કૃષ્ણને છેતરી ન શકાય. કૃષ્ણ છેતરાવા તૈયાર નથી. કૃષ્ણનો પ્રેમ અને આપણો કૃષ્ણ પરનો પ્રેમ એ જ મહત્વની વાત છે. તમે કૃષ્ણને ભજુ શકો. સમજુ શકવા અધરા છે. માટે જ, કૃષ્ણને સમજવાનો પ્રયત્ન ન કરો, તેને પ્રેમ કરો તો તે સાવ ઢૂકડા છે. તેમના જીવનનું ગુરુત્વ મદ્યબિંદુ પ્રેમ અને ધર્મ છે. આના માટે જ તેઓ પુથ્વી પર આવ્યા હતા.

સમુદ્રના એક બિન્દુને સમજુ લો તો આખો સમુદ્ર સમજાઈ જાય. કૃષ્ણની બાબતમાં આ લાગુ પડતું નથી. સમુદ્ર ખારો છે એટલે એક બિન્દુ ચાખો તો તે ખારું છે. બીજું પણ ખારું છે. બધામાં ખારાશ સમાચેલી છે પણ કૃષ્ણનું વ્યક્તિત્વ સબરસ છે. તેમનું જીવન બધા જ રસોથી ભરપૂર છે.

કૃષ્ણનું પ્રથમ સ્વરૂપ નિંદ્રાયોગનું છે. મથુરામાં કંસના કેદખાનામાં અવતરણ પામી દેવકીના ખોળામાં સૂતા છે ત્યારથી અને અંતે જરાના તીરથી વૃક્ષને અટેલીને સૂતેલા ઘોરનિંદ્રાના સ્વરૂપમાં છે. કૃષ્ણનું જીવન આ બંને વચ્ચે સમાઈ જાય છે. એકમાં જીવનની શરૂઆત છે, અન્યમાં જીવનનો અંત છે. એકમાં કર્મયોગનો પ્રારંભ છે. બીજામાં યોગાકર્મની પૂર્ણતા છે.

કૃષ્ણ હુંકાર કરીને કહે છે – હું જ ભગવાન છું, ભગવદ્ગીતામાં તેના પ્રમાણો ઠેરઠેર જોવા મળે છે. તમે કચારેય અન્ય કોઈ ભગવાનને આટલા વિશ્વાસથી આવું કહેતા સાંભળ્યા છે ?

ગૌતમ બુદ્ધે બુદ્ધિ દ્વારા પોતાના ધર્મનો પ્રચાર કર્યો. ઈશુ ખ્રિસ્તે સૌજન્યપૂર્ણ રીતે પોતાના ધર્મનો પ્રચાર કર્યો છે અને મહંમદ પચામબરે નિશ્ચય સાથે પોતાના ધર્મનો સ્વ. જશુભહેન તથા સ્વ. મફતલાલ પી. પરીખ (પાટણ)ના જય શ્રી કૃષ્ણ.

અમર નૈમિષભાઈ પરીખ (કેનેડા)ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

પ્રયાર કર્યો. કૃષ્ણામાં આ ત્રણેય બાબતો – બુદ્ધિ, સૌજન્યશીલતા અને નિશ્ચયનો સુંદર અને સભગ સમન્વય જોવા મળે છે.

આ કૃષ્ણો આખી ક્રિંદગી ધર્મ સંસ્થાપનમાં જ ખર્ચી નાંખી. તેમને કશું જ જોઈતું નથી. પાંડવોને વિજય અપાવવામાં મહિત્વનું યોગાદાન આપ્યું. તેઓને ધર્મની સ્થાપના કરવી હતી. વ્યક્તિગત લાભ માટે તેમણે કશું કર્યું નથી. તેઓ સમાજકલ્યાણ માટે ધરતી પર આવ્યા હતા.

કૃષ્ણો જીવનમાં જે પરાક્રમ કર્યા તે લોકહિત માટે જ હતા. કાળીય નાગાનું દમન દ્વારા જોખમ લઈને ગોકુળવાસીઓને તેના ત્રાસમાંથી મુક્ત કર્યા, માખણાચોરી દ્વારા ગોકુળના બાળકોના અધિકાર અપાવ્યા. દીન્દ્રપૂજા બંધ કરીને ખોટા વિચારો અને નિયમોમાં સામૂહિક સમાજથી બદલાવ લાવ્યા. કંસને મારીને મથુરાને અત્યાચારમાંથી મુક્ત કર્યું. રાજ્ય જીતીને તેના પિતા ઉગસેનને જ સોંપી દીધું.

કૃષ્ણ નિસ્પૃહ અને અનાસક્ત છે, વિનમ્ર સેવક છે. નિષ્પક્ત અને નિષ્કપટ છે, ધર્મસંરક્ષક અને સત્યનિષ્ઠ છે. કૃષ્ણ શું નથી ? તેના કરતાં શું છે એ પ્રશ્નોનો જવાબ લાંબો છે.

કૃષ્ણ જીવનનું આકર્ષણી છે. કૃષ્ણ એટલે જ આકર્ષણા. જગતના બધા જ પદાર્થો તેમની તરફ ખેંચાય છે. એટલે તેઓ ગુરુત્વાકર્ષણનું બળ છે. પણ કૃષ્ણના જીવનનું કારણ્ય હુચમચાવી નાંખે તેવું છે. કૃષ્ણનો જન્મ થયો કારાવાસમાં. કૃષ્ણ ધારત તો રાજમહેલમાં જન્મ ન લઈ શકત ? પણ જે રાત્રે કૃષ્ણનો જન્મ થયો તે ઘોર અંધારી રાત્રિ હતી. સામે ઉભેલા માણસને જોઈ ન શકાય. કૃષ્ણનો જન્મ, મનુષ્યજીવનનો ધોતક છે. મનુષ્યનો જન્મ માતાના ગર્ભમાં થાય છે, જ્યાં ગાહન અંધકાર છે. સૂર્યનું કિરણ પણ ગર્ભમાં પ્રવેશી શકતું નથી. કૃષ્ણના જન્મ અને દેહોત્સર્ગ તો કરુણાતાની ચરમસીમા છે જ. પણ, આ બંને વચ્ચે જે વર્ષા વીત્યા એ કાંઈ ઓછા કરુણા નથી. જન્મીને તરત માતાની છાતીએ વળગવાનો અધિકાર કૃષ્ણ ન પામ્યા. પિતાની આંગળી પકડીને ચાલવાનો છ્હાવો ન મળ્યો. સગી માતા છૂટી, સગા પિતા છૂટયા, પછી પાલક માતા યશોદા છૂટી, પાલક પિતા નંદાબાબા છૂટયા, ગોકુળ છૂટયું. ગોકુળવાસીઓ છૂટયા અને રાધા પણ છૂટી. શું કૃષ્ણ ખરેખર સુખી હતા ? આ વિષય પર ખાસ આલેખન થયું નથી.

કૃષ્ણો બાળપણ ખોયું કારણ કે જન્મથી જ તેને મોતનો ભય હતો, કંસના મારાઓનો ભય. અનેકવાર મૃત્યુની લગોલગ પહોંચ્યા પણ ક્ષેમકુશળ બહાર આવ્યા.

સ્વ. સુભાષભાઈ આર. શાહ (વડોદરા)ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

અરુણાભાઈ આર. શાહ (રંગવાળા) (વડોદરા)ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

૧૧ વર્ષ અને પર દિવસની ઉંમરે પોતાના મામા કંસનો વધ કરીને મથુરાને મુક્ત કર્યું પણ મથુરામાં વસી ન શક્યા. મથુરા છોડવું પડ્યું અને તે પણ પોતાના માણસો તરફથી. અતિશય કરેણાતા !

શાંતિપર્વમાં કૃષ્ણાના મુખે એક સૂચક વાત વેદવ્યાસે કહેવડાવી છે. કૃષ્ણા નારદને કહે છે-નારદ, મારા પરિવારજનોને મારા ઐશ્વર્યનો અડધો ભાગ આપું છું, પણ તેઓ મને કડવા વેણ સંભળાવે છે. હું એકલવાચો હોઉં તેમ મને લાગો છે. કેવડી મોટી વ્યથા કૃષ્ણા વરસો સુધી અંતરમાં ધરબી હશે ? નોંધવા જેવી વાત એ છે કે કૃષ્ણા જરાસંઘ કરતાં પહેલા કાળયવનને મરાવે છે. કાળયવન સિંધુ નદીની પણ્ણિમે વસ્યો હતો. એ સિંધનો રાજા હતો. એ સમયે સિંઘ આર્યાવર્તનો હિસ્સો ન હતો. એટલે પરદેશી હક્કુમતને પહેલા ખતમ કરવી જોઈએ. જરાસંઘ સાથેનો મામલો આંતરિક હતો. પહેલા વિદેશી સતાને મારી હટાવી દેવી જોઈએ.

વીસમી સદીમાં ગાંધીજીએ આ જ કામ કર્યું. તેમણે વિદેશી બ્રિટીશારો પ્રત્યે આ જ વલણ લીધું. તેમણે કહ્યું - અમે હિન્દુઓ અને મુસલમાનો, અમે અંદરોઅંદર સમજુ લઈશું. તમે અહીંથી ઉચાળા ભરો.

કૃષ્ણે પોતાના જ યાદવકુળનો નાશ કર્યો. એ એમના માટે ઓછી હૃદયદ્રાવક ઘટના નથી. પણ આ ઘટના તેમના માટે ધર્મસંસ્થાપનાનો એક ભાગ જ હતો.

કૃષ્ણે કહ્યું-હું જ કાળ છું, આ જ નિયતિ છે અને જીવનની ગતિ પણ છે. વિષાદ અર્જુનને હતો તેવું જ નથી. આજે આપણાને પણ આ વિષાદ ઘેરી વળે છે પરંતુ કૃષ્ણા જેવી વ્યક્તિ આજે ઉપલબ્ધ નથી. મહાભારતમાં યુદ્ધિષ્ઠિર અને દુર્યોધનને પણ વિષાદ થાય છે પણ તે સો ટચનો નથી. અર્જુન મારો રોલમોડલ છે. મને અર્જુન ગમે છે કારણ કે તે અડ્યુ છે, સરળ છે અને સહજ છે. માટે તે કૃષ્ણાનો પ્રીતિપાત્ર બની શક્યો. કૃષ્ણાને કપટી માણસ પસંદ નથી એટલે જ દુર્યોધન કૃષ્ણાનું સાનિનદ્ય ન પામી શક્યો. ભગવદ્ગીતા આપણાને મળી તેનો સધળો જશ અર્જુનને ફાળે જાય છે. અર્જુને પ્રશ્નો પૂછ્યા જ ન હોત તો આટલી દિવ્ય ભગવદ્ગીતા આપણાને મળી ન હોત !

કૃષ્ણ મહાન શિક્ષક છે. દરેક શિક્ષકનો આદર્શ કૃષ્ણ હોવા જોઈએ. આજે એક બાળકને ગાણિતનો દાખલો બે-ત્રણ વખત સમજાવવા છતાં ન આવડતો હોય તો શિક્ષક ઉકળી ઉઠે છે, ત્યારે અર્જુને એકના એક પ્રશ્નો, વારંવાર અલગ રીતે કૃષ્ણાને પૂછે છે અને કૃષ્ણ જુદી જુદી રીતે ધીરજથી જવાબો આપે છે.

અને અંતે કોઈ જોહુકમી નહીં. ‘ચથેછસિ તથા કુર (તને ચોગય લાગો તેમ કર)’ એમ ભગવાન અર્જુનને કહે છે. મેં તને આ શીખવાડયું. તું તેનો સ્વતંત્ર નિર્ણય લઈને તેનો ઉપયોગ કર. જો કે અર્જુન પણ ‘નષ્ટો મોહઃ (મારો મોહ નષ્ટ થયો છે)’ અને ‘કરિષ્યે વચનં તવ (આપની આજ્ઞાનું પાલન કરીશ)’ એમ કહીને યુદ્ધ લડવા તૈયાર થાય છે.

આજે પણ જીવનના કોઈ પણ પ્રશ્નનો જવાબ ભગવદ્ગીતામાંથી શોધી શકાય છે. જીવનમાં કચારેય ગેરસમજ થાય, દ્રિધા જન્મે, મન મૂંગવણ અનુભવે ત્યારે ભગવદ્ગીતામાંથી તેનો ઉકેલ શોધવો જોઈએ. કૃષ્ણા શિસ્તપ્રફા હતા. તેમને સુખ કે દુઃખ સ્પર્શાંતું ન હતું. કૃષ્ણાનું જીવન આપણા સંશાયાત્માને નિશ્ચય લેવાની પ્રેરણા આપે છે. જીવનમાં જ્યારે હૃતાશ હોઈએ તો આપણામાં ઉત્સાહ જગાડે છે. કૃષ્ણો ધર્મ, જ્યાય અને નીતિ માટે જીવનભર ગગ્ઝુમીને વિશ્વને પ્રેરણા આપી.

કૃષ્ણા શું નિષ્ફળ હતા ? આવી વાતોની અત્યારે બજારમાં ચર્ચા છે. વ્યાસપીઠ પરથી કૃષ્ણાની નિષ્ફળતાની વાતને જોરશોરથી ચગાવાય ત્યારે દુઃખ થાય છે. કથાકારની કૃષ્ણા અંગેની સમજ કાચી ગણાય. શું કૃષ્ણા મહાભારતનું યુદ્ધ ન અટકાવી શક્યા અથવા પોતાના કુળને બચાવી ન શક્યા એટલે એ નિષ્ફળ છે ? જી ના. કૃષ્ણો વિષ્ટિ દ્વારા તમામ પ્રયત્નો કર્યા હતા. તેમણે કોઈ કચાશ બાકી રાખી ન હતી. અંતે દુર્યોધન ન માનવાથી યુદ્ધ થયું. દૂત તરીકે તેઓ સફળ જ હતા. તેમણે હિંમતભેર દૂતની ભૂમિકા અદા કરી. પોતાના કુળનો વિનાશ એ એક માતાનો શ્રાપ હતો તે ભૂલવું ન જોઈએ. તેમને નિષ્ફળ કઇ રીતે કહેવાય ? આમેય જે હદ ઓળંગો તેનો વિનાશ નક્કી જ છે. કોઈ અવતાર નિષ્ફળ હોય તો તેટલું કાર્ય અધૂરું રહે અને તે કૃષ્ણાને માન્ય નથી.

કૃષ્ણા પૂર્ણાવતાર છે. તેઓ ભગવાન છે, પરાત્પર તત્ત્વ છે, પરમ તત્ત્વ છે, સંપૂર્ણ છે અને સ્વતંત્ર છે. આપણે સ્વતંત્ર છીએ તેવું કહી શકતા નથી. તેઓ દીર્ઘે ત્યારે પૃથ્વી પર આવી શકે છે. તેમણે વાત્સલ્ય, શૃંગાર, માધુર્ય જેવી માનવીય લાગાણીઓનો આનંદ મેળવ્યો. તેઓએ જીવનના પ્રશ્નોથી કચારેય પલાયન નથી કર્યું. તેમને કશું જોઈતું નથી પણ તેઓ મેળવવા માટે આપે છે-એ પ્રેમ છે. તેઓ કશા સાથે આસક્ત નથી. આ એક વૈદિક ડહાપણ છે.

- હિમાંશુ શાહ, અમદાવાદ
મો. ૯૪૨૯૦૯૮૯૦

તારાબહેન તલકશીભાઈ શાહ પરિવાર (વડોદરા)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

સ્વ. વ્રજેશ કાંતિલાલ પરીખ પરિવાર (મુંબઈ)ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

કાંતુ અને પ્રહર પ્રમાણે ઔડવ રાગનો આરોગ્ય શાસ્ત્ર સાથે સંબંધ

**વ્યાધિનાશે શાત્રુનાશે ભયશોક વિનાશને ॥
ઔડવાસ્તુ પ્રગાતાવ્યા ગ્રહશાન્તાર્થ કર્માદિ ॥
(સંગીત સાર)**

સંગીતમાં પાંચ સ્વર સમૂહનાં કુલ ૨૨૫ રાગાવાલી બાબતે શારીરિક વ્યાધિ - માનસિક વ્યાધિ - ઉભયાત્મક વ્યાધિ નાશ બાબતે તથા ભૂતગ્રહ બાધા વિજ્ઞાનમાં ગ્રહશાન્તિ - કર્મકાંડ વિગોરે પ્રક્રિયામાં તેને દૂર કરવાં, શાંત કરવા વિગોરેમાં ઔડવરાગનો ભરપૂર ઉપયોગ કરવાનાં ઉલ્લેખ, સંગીત ગ્રંથોમાં પ્રાપ્ત છે. અર્થાત્ ઔડવરાગના આરોગ્ય શાસ્ત્ર સાથે સીધો સંબંધ છે તેમ જ્ઞાનવામાં આવ્યું છે.

ભારતીય ચિકિત્સા શાસ્ત્રમાં ચિકિત્સકની સુયોગ્ય વ્યાખ્યા સંગીત ગ્રંથોમાં પણ લખવામાં આવી છે કારણ કે સંગીતશાળામાં ચિકિત્સકની નિમણણું પણ કરવામાં આવતી હતી.

ત્રિશ્રો વૈદ્યકસંહિતાષ્ટુ નિપુણઃ શાસ્ત્રેષુ બોધાત્મવાન ॥

દષ્ટસ્પૃષ્ટ વિચિત્ર રોગ હરણઃ સદવૈદ્ય ધન્યન્તરિઃ ॥

(સંગીત મકરંદ - નૃત્યાધ્યાય - પ્રથમપાદ - શ્લોક-૧૭)

ટૂંકમાં દૃશ્ય-અદૃશ્ય, વ્યક્તા-અવ્યક્તા, ચિત્ર-વિચિત્ર વિગોરેરોગોને દૂર કરનારા ચિકિત્સક પ્રણા સમૂહોનાં પણ સંહિતા શાસ્ત્રગ્રંથોમાં નિપુણ હોવા જરૂરી છે તથા તેમાં બોધાત્મવાન પણ હોય તેજ સદ્વૈદ્ય ધન્યન્તરિ સમાન છે.

અર્થાત્ આરોગ્ય શાસ્ત્રનાં બૃહત્તત્ત્વાચી ગ્રંથો તથા લઘુત્તત્વાચી ગ્રંથો અને આ કુલ છ ગ્રંથોમાં પ્રત્યેક એક એક સંહિતા ગ્રંથોની પ્રણ-પ્રણ ટીકા ગ્રંથો કુલ ૧૮ ટીકા ગ્રંથોનો અભ્યાસ કરનારા જ બોધાત્મવાન સદ્વૈદ્ય બની શકે છે.

ભારતીય આરોગ્ય શાસ્ત્રમાં ૮૦ વાચુના રોગો, પિતના ૪૦ રોગો તથા ૨૦ કફના રોગોની સંખ્યા લખવામાં આવી છે. પરંતુ તેમાં ટીકાગ્રંથોનો અભ્યાસ કરવાથી આ પ્રણોમાં સમાવેશ કુલ રોગની સંખ્યા ૨૨૫ની નોંધ મળી આવે છે જે ઔડવ રાગની સંખ્યાની સમકક્ષ આવી જાય છે.

સંગીતમાં ઔડવરાગનો આરોગ્ય શાસ્ત્ર સાથે સમ્યક્ સમન્વયાત્મક રીતે અભ્યાસ

ભોગીલાલ ચાંપશી શાહ પરિવારના જય શ્રી કૃષ્ણા.

રમેશભાઈ ભોગીલાલ પરીખ (મુંબઈ)પરિવારના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

કરવાથી પ્રહર રાગ અને અડતુરાગનું મહિંદ્ર વિશેષ રૂપથી દેખાઈ આવે છે. અર્થાતું સમય પ્રમાણે રાગના ફળાદેશ પ્રાપ્તિ માટે જ સંશોધનાત્મક રીતે ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.

એક વર્ષમાં કુલ છ અડતુની નોંધ છે તથા દિવસ - રાત્રિ દરમ્યાન કુલ છ અડતુની નોંધ પણ લખવામાં આવી છે. આ રીતે સમય પ્રમાણે રાગના ફળાદેશનું આરોગ્ય શાસ્ત્ર સાથે ફળ પ્રાપ્તિ માટે વિશ્લેષણાત્મક રીતે નોંધ મળી આવે છે.

કઈ અડતુમાં કચા રાગનું ફળ પ્રાપ્તિ માટે અને દિવસ-રાત્રિમાં કચા પ્રહરમાં કચા રાગનો ફળાદેશ પ્રાપ્ત છે ? તેની વિગતો ખૂબ જ સંશોધન અને વૈજ્ઞાનિક દર્શિગોચરથી ઉલ્લેખ મળી આવે છે જે અંતર્ગત ઔડવ-ઔડવ અર્થાતું પાંચ સ્વરના રાગોનો વિભાજનપૂર્વક અભ્યાસ આરોગ્ય શાસ્ત્ર સાથેના સંબંધને કેન્દ્રમાં રાખીને ઊજાગર કરવાનો પરિશ્રમ થયેલ છે તેને સમજવાની અત્યંત જરૂરત છે.

સૌથી પ્રથમ છ અડતું વિષયક માહિતિ જોઈએ જેમાં પ્રત્યેક એક અડતુમાં એક મુખ્ય પુરુષ રાગનું સૌથી વધારે મહિંદ્ર છે. અર્થાતું તે તે અડતુનો તે રાગ અધિપતિ છે તેમ સમજવાનું છે ત્યારબાદ જ તેની રાગિણી આવે છે.

ભૂષાલ : શિશિરેવ વસંત સમયો ગોયો વસંતો મુદા ॥

ગ્રીઝે લૈરવજાકોડતિસુભગો વર્ષાસુ મેદાલિદઃ ॥

રાગોરાગ વિદાંવરૈઃ કિલ શરત્કાલેપુનઃ પંચમો ॥

હેમન્તે ચ નટાત્પરોતિર્લ ચિરો નારાયણાખ્યઃ ક્રમાત् ॥૭૮॥

(રસકૌમુદી-શ્રીકંઠકવિ-ઇ.સ. ૧૫૩૮ થી ૧૫૬૨)

મુખ્ય છ પુરુષ રાગ જે ઔડવ સ્વર સંખ્યાથી ચુક્તા છે તેમાં (૧) શિશિર અડતુમાં ભૂપાલ રાગ મુખ્ય છે. તે જ પ્રમાણે (૨) વસંત અડતુમાં વસંત રાગ (૩) ગ્રીઝ અડતુમાં ભૈરવ રાગ (૪) વર્ષાઅડતુમાં મેદ રાગ (૫) શરદ અડતુમાં વિદાંવર રાગ (૬) હેમન્તઅડતુમાં નટનારાયણ રાગનું પ્રમુખરૂપથી મહિંદ્ર વધારે છે. આ અડતુઓમાં જ આ રાગનો પૂર્ણ ફળાદેશ પ્રાપ્ત છે. તેમ કહેવામાં આવ્યું છે. યાદ રહે આ સર્વ મુખ્ય પુરુષરાગ છે. ત્યારબાદ જ તેની રાગિણી પુત્ર - પુત્રવધુ રાગ ક્રમશઃ આવે છે તેવો સ્પષ્ટ અર્થ નિષ્પત્ત છે.

શિશિરથી હેમન્ત અડતુનો આ ક્રમ આરોગ્ય શાસ્ત્ર સાથે સીધો સંબંધ ધરાવે છે. કારણકે ભારતીય ચિકિત્સા શાસ્ત્રમાં આજ ક્રમથી લખવામાં આવ્યું છે. ગોઠવવામાં આવ્યું છે દ્વિમાસિકમૃતું ફૂલ્યાષડતવો ભવન્તિ, તે શિશિર વસંત ગ્રીઝવર્ષા શરજ્જેમન્તાં (સુશ્રુત-

શાંતિલાલ મકનજી શાહ પરિવાર (મુંબઈ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

ગો.વા. જમનાવતીબહેન તથા ગો.વા. કાંતિલાલ ચીમનલાલ પરીખ(કડી) પરિવારનાં જય શ્રી કૃષ્ણા.

સૂત્રસ્થાન)

આ છ અડતુનો અનુભવ રાત્રિ-દિવસ દરમ્યાન પ્રત્યેક દિવસે થાય છે. અર્થાત् ૨૪ કલાકમાં પુનઃ આ અડતુની અસર પ્રાપ્ત છે તેવી નોંધ સંગીત ગ્રંથ તથા આરોગ્ય શાસ્ત્રમાં લખવામાં આવી છે. પરંતુ આ બંનેમાં સમયની ગણતરીમાં ભેદ છે. આરોગ્ય દસ્તિકોણથી પ્રત્યેક દિવસે ૪ કલાકની એક અડતુની અસર પ્રાપ્ત છે જ્યારે સંગીતશાસ્ત્રમાં પ્રહરની ગણતરી હોવાથી દર ૩ કલાકે ફેરફારની નોંધ લખવામાં આવી છે.

અર્થાત કુલ છ ના બદલે ૮ ભાગ જે ૩ કલાકનાં બને છે. આથી બે વિભાગમાં સંધિપ્રકાશ રાગની નોંધ ઉમેરવામાં આવી છે. અર્થાત્ સૂર્યોદય થી સૂર્યાસ્ત સુધી દિવસનાં ૪ પ્રહર તથા સૂર્યાસ્તથી સૂર્યોદય (રાત્રિ) સુધીમાં ચાર પ્રહરની નોંધ બતાવવામાં આવી છે. અર્થાત્ સંધિપ્રકાશ એટલે સૂર્યોદય સંધિ અને સૂર્યાસ્ત સંધિનો સમય એક સ્વતંત્ર ગણના સ્વરૂપ જાહેર કરવામાં આવ્યો છે.

પ્રથમ ચિકિત્સાશાસ્ત્ર મુજબ અહોરાત્ર દરમ્યાન ઉત્પન્ન અડતું વિષે વિચારીએતો, તત્ત્વ, પૂર્વાહ્ન વસન્તસ્થલિંગ, મધ્યાહ્ન, ગ્રીષ્મસ્થ, અપરાહ્ને પ્રાવૃષ, પ્રદોષે વાર્ષિક, શારદમર્ઘ રાત્રે, પ્રત્યૂષસિ હેમન્ત મુપલક્ષયેત (સુશ્રુત) અર્થાત् (૧) દિવસનાં પ્રથમ ભાગમાં વસંત અડતુનાં ચિહ્નો પ્રાપ્ત છે (૨) મધ્યાહ્નમાં ગ્રીષ્મ (૩) શિશિર માટે શ્રીજો ભાગ પ્રાવૃષ (૪) સંધ્યાકાલે વર્ષા (૫) અર્ધરાત્રિ શરદ (૬) પાછલી રાત - સૂર્યોદય પૂર્વ - પ્રતિ ઉષસિ હેમન્ત નાં ચિહ્નો મળે છે. અર્થાત્ ૨૪ ÷ ૬ = ૪ કલાક નો કુલ સમય થાય છે. ચિકિત્સા દસ્તિકોણથી (૧) પૂર્વાહ્ન વસંતમાં કફનો પ્રકોપ છે. (૨) મધ્યાહ્ન ગ્રીષ્મમાં કફ શમન અને વાયુનો સંચય (૩) અપરાહ્ન - શિશિર - પ્રાવૃષમાં વાયુનો પ્રકોપ (૪) પ્રદોષ - સાયંકાલ - વર્ષામાં પિત સંચય વાયુનો પ્રકોપ (૫) અર્ધરાત્રિ-શરદમાં પિતપ્રકોપ - વાયુની સાંતિ (૬) પ્રતિ ઉષસિ - હેમન્ત માં પિતશમન અને કફ સંચય છે. આ રીતે ઈનિક પરિસ્થિતિ બાબતે આરોગ્ય શાસ્ત્રમાં લખવામાં આવ્યું છે.

હવે આ રીતે ચિકિત્સાના દસ્તિકોણથી પ્રહર પ્રમાણે રાગને પ્રદર્શિત કરવાનો ઉલ્લેખ સંગીતશાસ્ત્રમાં લખવામાં આવ્યો છે અને આ જ પ્રમાણેની કલ્પનાનો ઉલ્લેખ પ્રાપ્ત છે. જે અભિનવ રાગ મંજરી તથા લક્ષ્ય સંગીતમાં મળી આવે છે.

પૂર્વાત્વસુધિયો વસંત સમયં મધ્યાહ્ન કાલં પુનઃ ગ્રીષ્મ વારિદિ ॥

રાગમંચ દિવસ્થાત્વં વિભોગં તથા ॥

રાશ્યંદી શરદં વદ્દતિરજની શેષંતુષા રાગમંનિત્વં ॥

શૈશિરકે દિનોપિનિત રામિષુંકતો: કલ્પના ॥૮૦ ॥

નિરંજનાબહેન ઉદેશચંદ્ર શાહ પરિવાર, મુંબઈના જય શ્રી કૃષ્ણા.

ભારતીબેન ભરતકુમાર શાહ (મીરા રોડ) પરિવારના જય શ્રી કૃષ્ણા.

(રસકૌમુદી-શ્રીકંઠકવિ)

આ રીતે આરોગ્ય શાસ્ત્ર-સંગીત શાસ્ત્ર બંનેમાં સામ્યતા દેખાઈ આવે છે. પરંતુ અહોરાત્રના સમયમાં પૂર્વે કહેલ સંધિપ્રકાશ સમય બાબતે બિજ્ઞમત પણ પ્રાપ્ત છે. જે અંતર્ગત દિવસ-રાત્રિ દરમ્યાન બે અડતુની સંધિ સમયમાં સંધિ પ્રકાશ રાગના પ્રયોગનો ઉલ્લેખ છે તેથી છ અડતુ સમય અને છ સંધિપ્રકાશ રાગ આ રીતે ૧૨ વિભાગનો સમય છે અર્થાત્ દિવસમાં છ ભાગ તથા રાત્રિમાં છ ભાગ છે. અર્થાત્ અહીં દર બે કલાકે રાગના સમયનો તે બાબતે પરિવર્તન આવે છે. ઊલટ પ્રહર શાંદ થી તો ૩ કલાકનો સમય શારીરીય વચ્ચે છે. જ્યારે અહીં બે કલાકનો સમય ઉલ્લેખ છે આથી આ વિષય વિવાદિત બની શકે તેમ છે. સાથે સાથે સંગીતમાં કેટલાક રાગનો પ્રયોગ સર્વ કાલે અને સર્વ સમયે થઈ શકે છે અહીં કોઈપણ પ્રકારનું બંધન નથી તેવા રાગ સંખ્યાની નોંધ છે. આથી આ વિષયમાં પણ આરોગ્ય શાસ્ત્ર સાથે સમન્વયાત્મક રીતે સંશોધન જરૂરી બને છે પ્રાતઃ કાલિન - સંદ્યાકાલિન સંધિપ્રકાશ રાગની સંખ્યા પણ નક્કી કરવામાં આવી છે. અને સમય પ્રમાણે વિભાગો પણ ગ્રંથોમાં પ્રાપ્ત છે. પરંતુ તે પ્રહર પ્રમાણે છે અને ગ્રંથોમાં પ્રાપ્ત છે. પરંતુ તે પ્રહર પ્રમાણે છે આથી ઔડવ-ઓડવ રાગની સંખ્યા તથા સમયની નોંધ જે ફળાદેશ બાબતે છે તે વિષયકના વિચારોને પણ સમજવા જરૂરી છે.

ક્રમ	અડતુ	મહીના	અહોરાત્રિ	મુખ્યપુરુષરાગ	જાતિ
૧	શિશિર	માદા-ફાળગુન	અપરાହન	ભૂપાલરાગ (સંગીતકૌમુદી-રાગવિવેક)	ઔડવ
૨	વસંત	ચૈત્ર-વૈશાખ	પૂર્વાહન (સુર્યોદયપૂર્વ)	વસંતરાગ (શિવમત)	ઔડવ
૩	ગ્રીઝમ	જ્યોત્સ્ના-આષાઢ	મદ્યાહન (બપોરે)	ભૈરવરાગ (ભરતમત)	ઔડવ
૪	વર્ષા	શ્રાવણ-ભાડ્રપદ	પ્રદોષ (સંદ્યા-સાયંકાલ)	મેધરાગ (હનુમત)	ઔડવ
૫	શરદ	આશ્વીન-કાર્તિક	અર્દ્ધરાત્રિ	વિદાંવર (માહિતિ ઉપલબ્ધ નથી.)	ઔડવ
૬	હેમન્ત	માર્ગશિર્ષ-પૌષ	પ્રત્યુષસિ (ઉષ: કાલ - સૂર્યોદય)	નટનારાયણ (કલિનાથ)	ઔડવ

સ્વ. કિરીટકુમાર કનૈયાલાલ પરીખ પરિવાર (પાટણ-મુંબઈ)ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

હરીશ રામજી વીરચંદ અને પરિવાર (મુંબઈ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

ઉપરોક્ત નોંધ થાટ પદ્ધતિમાં નથી પરંતુ પ્રાચીન પુરુષ પ્રધાન રાગ પદ્ધતિ અંતર્ગત આવે છે. જેમાં એક મુખ્ય પુરુષ રાગ જેને ૬ રાગિણી (પલિન) રાગ છે તથા પ્રત્યેક એક રાગિણીને પુનઃ ૬ પુત્રરાગ અને ૬ પુત્રવધુ રાગ કુલ ૧૨ની સંખ્યામાં નોંધ લખવામાં આવી છે. અર્થાતું એક મુખ્ય અડતુ રાગ જે પુરુષ પ્રધાન છે. તેને ૬ રાગિણી + ૩૬ પુત્ર + ૩૬ પુત્રવધુ રાગિણીનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. અર્થાતું એક અડતુરાગમાં ૧ + ૬ + ૩૬ + ૩૬ = ૭૮ રાગ સંખ્યાનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. આ રીતે જોઈએ તો ૭૮ x ૬ = ૪૭૪ રાગ સંખ્યાની નોંધ વંશાવલી દ્વારા જાહેર કરવામાં આવે છે. ટૂંકમાં ૬ પુરુષ રાગ + ૩૬ રાગિણી રાગ + ૨૧૬ પુત્ર રાગ + ૨૧૬ પુત્રવધુ રાગ અર્થાતું કુલ ૪૭૪ ની સંખ્યા નિયત કરવામાં આવી છે.

એક અડતુમાં આશારે કુલ ૬૦ દિવસની સંખ્યા ગણતરીમાં નક્કી કરીએ તો તે અંતર્ગત કુલ ૭૮ રાગ સંખ્યાનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે પુનઃ એક દિવસમાં ૬ અડતુનાં લક્ષણો પ્રાપ્ત છે તથા પ્રત્યેક એક દિવસમાં જાતિ પ્રમાણે પુનઃ ૬ વિભાગ કરતાં રાગાની પસંદગી આરોગ્યક્ષેપે નક્કી કરવી એ સંશોધનરૂપ પડકાર સ્વરૂપ બને છે. ઊંઠ અછોરાત્રમાં કુલ ૮ પ્રહિરના સમયથી સમજતાં વધુ કઠીન સમર્યાઓ બને છે.

પરંતુ ભારતીય સંગીતમાં આજ પદ્ધતિ ખૂબ જ સુચારુ અને સ્પષ્ટ રીતે જાહેર કરવામાં આવી હોવાથી તેને વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિથી અને આરોગ્ય શાસ્ત્રી સાંજસ્ય સ્વરૂપથી ઊંડાણમાં જવાની જરૂરત છે કારણ કે આ થાટ પદ્ધતિ અંતર્ગત નથી.

વાસ્તવમાં આ વંશાવલી રાગાના નામનું વિશ્લેષણ - વ્યુત્પતિ - શાબ્દાર્થ તથા રહસ્યાર્થ અને શાબ્દચિત્ર તથા સચિત્રની શ્લોકાવલી ઉપલબ્ધ છે તથા અનેક ગ્રંથો પણ ઉપલબ્ધ છે ઊંઠ આ સંપૂર્ણ રાગાવલીનું કાપડ ઉપર ચિત્રરાયેલ વૃક્ષની નોંધ યુક્ત માહિતિ પણ પ્રાપ્ત છે. આથી આ પદ્ધતિને વધુ સુચારુ સ્વરૂપથી આરોગ્ય શાસ્ત્ર સાથે વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિથી જાહેર કરી શકાય તેમ છે અને આ રીતે શ્રમ કરવો સૂક્ષ્મતાથી અત્યંત જરૂરી છે આ વિષયમાં વિપ્રગ્રન્થો તથા શ્રમણગ્રન્થોની વિશાળ સંખ્યા પ્રાપ્ત છે. પરંતુ ભારતીય આરોગ્ય શાસ્ત્ર અન ચિકિત્સા શાસ્ત્ર સાથે સીધો સંબંધ ધરાવતા ગાંધર્વ દેવરૂપ સંગીત ગ્રન્થોનાં સંશોધન ક્ષેત્રમાં આ વિષયના જાણકારી ઊભય દક્ષ પંડિતોની સમજણ શક્તિ જ તેને વૈજ્ઞાનિક સ્વરૂપ આપવા સક્ષમ બની શકે તેમ છે જેથી રોગ અને રાગાના સમ્યક્ સંબંધોની વૈજ્ઞાનિક માહિતી જાહેર થઈ શકે તેમ છે. અભ્યાસ વગાર - માહિતી વગાર - સંશોધન વગાર અને ગ્રન્થોમાં પ્રવેશ કર્યા વગાર આ રીતે પુરુષરાગ અને વંશાવલી પદ્ધતિ એ અવૈજ્ઞાનિક છે. અવાસ્તવિક તથા કાલ્યનિક છે તેવો અભિપ્રાય આપવો એ અશોભનીય છે, ગ્રન્થોનો ઉપહાસ છે તથા વિતંડાવાદ છે તેમ માનવું જોઈએ.

સ્વ. હરીદાસ ચતુરભૂજ શાહ (ભૂજ) ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

સ્વ. ગુણવંતીબહેન રસિકલાલ પરીખ (કડી) ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

પ્રહર સમય દ્વારા ઔડવરાગ અને ચિકિત્સા શાસ્ત્ર

દિવસનાં પ્રહર	ઔડવરાગ નામ	ચિકિત્સાવ્યાધિનામ દોષપ્રકોપશમન પૂર્વક
૧. પ્રથમ પ્રહર પ્રાતઃ ક થી ઉ કલાકે સૂર્યોદય – ઉષઃ કાલ સંધિપ્રકાશ રાગનો સમય – હેમન્ત	૧. દેશકાર (શુદ્ધ સ્વર) (બિલાવલ થાટ) ૨. આભોગી (કોમળગ) (કાઝીથાટ) ૩. ગુણકરી (રૈ-ઘ કોમળ) (ભૌરવથાટ) ૪. હિંડોલ (મ-તીઘ્ર) (કલ્યાણથાટ)	
૨. બીજો પ્રહર સવારે ઉ થી ૧૨ કલાકે	૧. સામેંત સારંગ - (બન્ને નિ) (કાઝીથાટ) ૨. મદ્યમાદ સારંગ (કોમલ નિ) (કાઝીથાટ)	
૩. ત્રીજો પ્રહર (બપોરે ૧૨ થી ૩ કલાકે) મદ્યાહ્ન -ગ્રીઝ	૧. વૃદ્ધાંવનીસારંગ -(બન્ને નિષાદ) (કાઝીથાટ)	
૪. દિવસનો અતુર્થપ્રહર સાંજે ૩ થી ૫ કલાકે) સાચંકાલ- પ્રદોષ	૧. જૈત - (રૈ કોમળ) (મારવાથાટ) ૨. રેવા - (રૈ-ઘ કોમલ) (પૂર્વિથાટ) ૩. સાંજનો હિંડોલ - (તીઘ્ર મ) (કલ્યાણથાટ) ૪. મેધમહાર - (બન્ને નિષાદ) (કાઝીથાટ)	

રાત્રિનાં પ્રહર અને ઔડવ રાગ

પ્રહર	ઔડવરાગ નામ	ચિકિત્સાવ્યાધિનામ દોષપ્રકોપશમન પૂર્વક
રાત્રિનો પ્રથમ પ્રહર સાંજે ક થી ઉ રાત્રે સંદ્યા – સાચંદ્યાકાલ વર્ષાકાલ – પ્રદોષ- સૂર્યોસ્ત – સંધિપ્રકાશરાગ	૧. જૈતકલ્યાણ -શુદ્ધસ્વર (કલ્યાણથાટ) ૨. ભૂપાલરાગ -શુદ્ધસ્વર (કલ્યાણથાટ) ૩. હંસદ્વાનિ - શુદ્ધસ્વર (બિલાવલથાટ) ૪. માલારાની – તીઘ્ર મ (કલ્યાણથાટ) ૫. શ્રીકલ્યાણ - મતિઘ્ર (કલ્યાણથાટ)	

વેલજી ભીમજી પરિવાર (કર્ચ) – મુંબઈના જય શ્રી કૃષ્ણા.

અધ્યિનભાઈ જે. મરચન્ટ (મુંબઈ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

૨. રાત્રિનો બીજો પ્રહર રાત્રિ ૮ થી ૧૨	૧. જલધરકેદાર - શુદ્ધસ્વર (બિલાવલથાટ) ૨. દૂર્ગા - બજો નિષાદ (ખમાજ થાટ) ૩. દૂર્ગા - શુદ્ધસ્વર (બિલાવલથાટ) ૪. તિલંગ - બજો નિષાદ (ખમાજ થાટ) ૫. નાગરસ્વરાવળી - શુદ્ધસ્વર (ખમાજ થાટ) ૬. હેમકલ્યાણ - શુદ્ધસ્વર (બિલાવલથાટ) ૭. બડહંસસારંગ - બજો નિષાદ (કાઝી થાટ) ૮. હંસશ્રી - બજો નિષાદ (ખમાજ થાટ)	
૩. રાત્રિનો બીજો પ્રહર મધ્યરાત્રિ ૧૨ થી ૩ કલાકે - શરદ	૧. લિઠનાષકાજ - શુદ્ધસ્વર (બિલાવલથાટ) ૨. રસરંજની - શુદ્ધસ્વર (બિલાવલથાટ) ૩. આલોગીકાનહા - કોમલ ગ (કાઝી થાટ) ૪. રાજેશ્વરી - કોમલ ગ (કાઝી થાટ) ૫. શિવરંજની - કોલગ ગ (કાઝી થાટ) ૬. ચન્દ્રકોસ - ગાનિ કોમલ (કાઝી થાટ) ૭. કલાપતી - કોમળ ગિ (ખમાજ થાટ) ૮. માલકોસ - ગાનિ કોમલ (ભૈરવી થાટ)	
૪. રાત્રિનો ચતુર્થી પ્રહર રાત્રિ ૩ થી ૫ સવારે સંધિ પ્રકાશ રાગ પ્રાતઃ કાલ પૂર્વ	૧. મેધરંજની - રે કોમલ (ભૈરવ થાટ) ૨. કાલફલેરવ - ધ કોમલ (ભૈરવ થાટ) ૩. ભૂપાલી તોડી - રૈગધ કોમલ (ભૈરવી થાટ) ૪. હેવરંજની - ધાનિકોમલ (ભૈરવ થાટ)	
૫. સર્વકાલિક રાગ ઔડવ	૧. ઘાનિ (કાઝીથાટ) ગ-નિકોમલ ૨. પહાડી (બિલાવલથાટ) - શુદ્ધસ્વર	
૬. પ્રાતઃ સંધિ પ્રકાશ રાગ - ઔડવ	૧. ભૈરવ ૨. વિભાસ ૩. સારંગ અને તેનાં પ્રકારો ૪. જૈતશ્રી	

ઉપરોક્ત ઔડવ અને આરોગ્ય શાસનાં સંબંધવાળા માત્ર ૪૦ રાગ સમૂહનું જ વિશ્લેષણાત્મકતા છે. પરંતુ વાસ્તવમાં આધુનિક પદ્ધતિમાં કુલ ૨૨૫ રાગની સંખ્યા નિયત ઔડવરાગમાં થઈ છે. આથી આ ૨૨૫ રાગોના નામ, શબ્દાર્થ, શબ્દવ્યુત્પતિ - ગૂઢાર્થ - અને આરોગ્યશાસ્ત્ર સાથેનાં સંબંધોની સવિશેષ જાણકારી જાહેર કરવાનો શ્રમ જરૂરી છે. તે સાથે અતું અને પ્રહરનો સંબંધનો વિચાર પણ આવરી લેવાનો હોય છે તથા રાગ અને રસ સંબંધિ વિચારોની જાણકારી પણ જરૂરી છે કારણકે આરોગ્યશાસ્ત્રમાં છ રસ તથા સંગીતમાં શૃંગાર - વીર - કરણા - શાંત આ રીતે માત્ર ચાર રસ દ્વારા જ રાગોની તથા સ્વરની ગણતરી કરીને સમૂહ જાહેર કરવામાં આવ્યો છે. ઊલટ સાહિત્યના નવરસનો સંબંધ પણ સ્વરમાં કરવામાં આવ્યો છે. આ સર્વ વિચારોની સમજણ જરૂરી છે આ વિષયમાં ભર્યાના પંડિત ઓંકારનાથ ઠાકુરના વિચારોની તેઓના ગ્રન્થ દ્વારા પણ જરૂર પડશે.

- ડૉ. હેમંતકુમાર વૈધ
મો. ૬૪૨૮૩ ૬૬૫૨૬

મથરાદાસ મોતીયંદ શાહ અને પરિવાર (ભુજ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

---- વાયડામિત્રના અતીતમાંથી ----
ધૂંઘટવાળી

પરણવું એટલે પ્રભુતામાં પગાલાં માંડવા. વૈશાખ સુદ ચોથ એ અમારા લગ્નનો નક્કી કરેલ દિવસ હતો. તે દિવસે સરલા એ મારા જીવનની રાહદારી બનવાની હતી. તેના જેવી સૌદર્યમણી બાળા ભાગ્યે જ બીજુ કોઈ હશે. ધાટીલું મુખ, ગૌરવર્ણ અને સુમધુર કંઠ એ પ્રણેનું મિશ્રણ કોકમાંજ જોવામાં આવે છે. લગ્ન પહેલાં અનેક પ્રસંગો અમારે પડયાં હતા. હું તેને ચાહતો તેટલા જ પ્રેમથી તે મને ચાહતી. અનુપમ લાવણ્યમયી બાળાના હૃદયમાં સાખ્રાજ્ય સ્થાપવું એ પુરુષજીવનનો મોટો લ્હાવો છે. હું સુખી થતો, મહાલતો, ને ધણી વાર મનમાં ફુલાતો. ધણાંએ મારા ભાગ્યની અદેખાઈ કરતાં.

આખરે જે દિવસ માટે હું તલસતો તે આવી પહોંચ્યો. કલાક ગણાયા, ઘડીયો ગણાઈ ને ચોરીમાં પદ્ધરામણી થઈ. સ્નેહલગ્નના એ સંમેલન સમયે આનંદની અવધી ન રહી, લગ્ન પુરું થયું ને પ્રથમ રાત્રિના મિલન માટે તૈયારીઓ થવા માંડી.

શયનગૃહમાં હું દાખલ થયો. સામે સરલા પર મારા સ્નેહની અધિકારી દેવી વિરાજુ રહી હતી. તેનાં ઓવારણાં લેવા હું અધીરો બન્યો, પાસે ગયો. તેણે ધૂંઘટ ઓટયો હતો. ધૂંઘટમાં છુપાએલા મુખનું દશાન કરવા તે કોમળ હસ્તે ઉંચો કરવાનો મેં પ્રયત્ન કર્યો. નીચેથી તે ખેંચાયો.

મારો ધૂંઘટડો મા ખોલ રે અવાજ પ્રકારની આ સ્નેહની મસ્તી હશે એમ મેં ધાર્યું થોડી વારે મેં ફરીથી પ્રયત્ન કર્યો. ફરીથી ખેંચાયો, અમૃતને ભરલો ઘડો હાથમાં હોવા છતાં તેનું પાન કરવાને માનવી ઢીલ કરશે ? મેં જોરથી પ્રયત્ન કર્યો, ને.... આરસની અચેતન મૂર્તિ સમો હું બની ગયો મારા શાન ને શુદ્ધિ સર્વ નાસી ગયાં, સુખના સાતમા શિખરેથી દુઃખના સતરમાં પાતાળમાં હું સરી પડ્યો.

નિસર્ગ સૌદર્ય પામવાને બદલે કુરુપતાનો આબાદ નમુનો હું પામ્યો. દુનિયાને હસાવવા કે પોતાને હસવા બેદરકાઈથી બ્રહ્માએ ઘડી કાઢેલું માનવી મેં જોયું. મારી આશાઓની – મહાઆશાઓનો ભાગીને ભુકો થયો.

મારું મુકપણું જેઈ સામે બેઠેલી સ્ત્રી મુઠ બની મુદર્ગા પામી ને અચેતન થઈ નીચે પડી.

કોધના અર્નિનથી હું બળતો હતો. આખા જીવનનો આ મહા પ્રશ્ન હતો મારું જીવન બરબાદ થયું હતું મારી સામે કપટ રચનારને હજારો શ્રાપ દેતો હું ત્યાં ઉભો રહ્યો.

સ્વ. જ્યાબહેન જેઠાલાલ ખેંગાર શાહ, મુલુંડ, મુંબઈ પરિવારના જ્ય શ્રી કૃષ્ણ.

સ્વ. વિદ્યાબહુણ જમનાદાસ પારેખ (પાટણ) પરિવારનાં જય શ્રી કૃષ્ણા.

પણ આખરે હું માનવી હતો. દયાનો મારા હૃદયમાં સંચાર થયો તેના મોં પર મેં પાણી છાટયું. તેને ચેતન આવ્યું. તે બેઠી થઈ. અશરણતાનું, નિરાધારપણનું મૂર્તિમંત સ્વરૂપ તેના મુખપર તાદર્શ થયું. પૃથ્વીના સમાટ સામે દસ્તિથી એક ગરીબ ભિખારું જોઈ રહે તે દસ્તિથી તે મારા સામે જોઈ રહી મને મારું કરો. મારો ગુનો નથી. આંખમાંથી આંસુ નીકળતાં જાયને મોંમાથી શબ્દો બહાર પડે. મને મારુ કરો હું તમારી ગુલામડી બનીશા. તમારી જુંદગી સુધી સેવા કરીશ. મને તરછોડશો માં, ઈશ્વર તમારું કલ્યાણ કરશે.

માયા ભરી દસ્તિથી મેં તેના સામે જોયું. તેણે આગાળ ઉમેર્યુ કુદરતે મને કદરૂપિ બનાવી એમાં મારો શો વાંક! સમાજે મને શા માટે તિરસ્કારવી જોઈએ? શું મને લાગણીઓ નથી? શું મને સુખ બોગવવાની દીંઘાઓ નથી? આટલું બોલી તે ધૂસ્કે ધૂસ્કે રડવા માંડી. તેના બોલવામાં કંઈક સત્ય તો હતું જ. એક બાજુ મારા સુખનાં સ્વખનોનો નાશ થયેલો જોઈ ગુસ્સો થયો. બીજુ બાજુ કુદરતના એક બાળકની નિરાધારતા જોઈ દયાનો સંચાર થયો. વિચાર આન્દોલનોના ઝોલે હું ઝુલવા લાગ્યો.

પણ તેના ગભરાટનો પાર ન હતો. મને તરછોડીને તમે તો સુખી થાશો પણ મારું શું? તેનો સ્વર વધારેને વધારે કરુણા બનતો ગયો. તમે એક ચાકરડી રાખશો. એક નોકરડી રાખશો, મને રહેવાની છુટ નહીં આપો? કરુણાની આ અવધી હતી. સુખનાં સ્વખનાંને મેં દુર કર્યા. ફરજને હૃદયમાં સ્થાપી મમતા ભર્યા અવાજે મેં એને ખાતરી આપી.

આજ સમયે કોધથી અંગાર ઝરીતી આંખોએ, ગુસ્સામાં આત્મભાન ભુલી, મર્યાદાનો લોપ કરતાં મારા પિતા શયનગૃહમાં દાખલ થયાં. સુરેશ એ બરાડા ઉઠયા એ છોકરીને બહાર કાટ. રસલાના બાપ મારી સાથે કપટ રમ્યા. આજથી અમારે ઉધાડા વેર થયાં.

મેં મારા પિતા સામે જોયું મારી ભવિષ્યની ગૃહિદેવી તરફ જોયું. સિંહની સમીપમાં બકરું થરથરે તેમ તે થરથરતી હતી. પિતાજુ મેં શાંતિથી કહું મને મારુ કરો. હું નભાવી લઈશ ચોરીમાં આપેલા વચનોને હું બેવક્ફા નહીં થાઉં...

- સ્વ. પુરુષોત્તમ બી. શાહ,
પૂર્વ તંત્રી, વાયડામિત્ર

(આ લેખ સ્વ. પુરુષોત્તમભાઈ બી. શાહના સુપુત્ર શ્રી શૈલેશભાઈ શાહ દ્વારા અપાયેલ છે વાયડામિત્ર ટીમ તેમનો આભાર વ્યક્ત કરે છે)

સ્વ. જશારાજ ભીમજી શાહ (ભૂજ-માંડવી)ના પરિવારના જય શ્રી કૃષ્ણા.

આંક્રિકન ડાયરી – ૮ - Indian Expatriate Life Style

બેંગાકોંક, હોંગાકોંગ, સિંગાપુરની સફર કરી ઓક્ટોબર, ૧૯૮૬ના અંતમાં મુંબઈથી પાછા લાગોસ આવી પહોંચા.

હવે સફરમાં આગાળ વધીએ તે પહેલાં ભારતીય Expatriateની લાગોસમાં લાઈફ સ્ટાઇલ તથા લોકલ લાઈફ સ્ટાઇલ તરફ નજર કરીએ.

લાગોસની કંપની જોઈન કરી તે પહેલાં લંડનથી અમારા ગ્રુપ ડાયરેક્ટર પ્રવીણબાઈએ મુંબઈમાં મારો ઈન્ટરવ્યુ લીધેલ તે દરમ્યાન કેટલીક લલચામણી ઓફર્સ આ પ્રમાણે હતી.

- (૧) મુંબઈનાં મારા પગાર કરતાં પાંચ ગણો પગાર
- (૨) Fully Furnished ઘર સાથે સર્વનંટ તથા સિક્યુરીટીની સગાવડ (ફેબ્રિલીને છ મહિના પછી લાવી શકાય)
- (૩) ગાડી તથા ડ્રાઈવર
- (૪) દર બે વર્ષે ભારત આવવા જવાની એરટીકીટ (જે પાછળથી દર વર્ષે કરવામાં આવી)

૧૯૮૩માં હું લાગોસ આવ્યો ત્યારે એક અમેરિકન ડોલરની કિંમત હતી ૦.૭૦ નાઈજુરિયન નાયરા. આમ એક નાયરા બરાબર ૧૪ રૂપિયા થતાં. પરંતુ આ રેટ માત્ર ઓફીશીયલ એક્સચેન્જ માટે જ હતો અને બેંક મારફત રેમીટન્સમાં લાગુ પડતો ફોરેક્સ બ્યુરોમાંથી રોઈન્જ કરાવો તો એક અમેરિકન ડોલરના ૧.૪૦ નાયરા આપવા પડતા. (૧ નાયરાના માત્ર ૭ રૂપિયા).

જનરલ ઇબાહીમ બાબાંગીદાસની ભિલિટરી સરકાર આવ્યા પછી નાઈજુરીયાની આર્થિક હાલત બગાડતી ગઈ. ૧૯૮૭માં એક અમેરિકન ડોલરના ૪ નાયરા થઈ ગયા. આ માત્ર ઓફીસીયલ રેટ હતો. ફોરેક્સ બ્યુરોમાં આનાથી બમણો ભાવ. PHR (Personal Home Remittance) એકદમ ઘટી ગયું. એક નાયરાના ૧૪ રૂ. માંથી લગભગ ૩.૫૦ રૂ. થઈ ગયા ! (૨૦૧૮ નો એક્સચેન્જ રેટ છે ૧ USD = 360 Naira)

Fully Furnished ઘરમાં આગાળ જોયું તેમ કેટલી જહેમત બાદ વ્યવસ્થિત ઘર મળ્યું. પાવર સપ્લાય અનિયમિત હતાં. જનરેટર વસાવવું પડતું અને તેને માટે ડીઝલ અને મેદિન્ટેનન્સની વ્યવસ્થા કરવી પડતી. ક્યારેક તો જનરેટર બંધ પડે તો અડધી રાતે

મે. ભર્ય સ્ટીલ ટ્રેડર્સ – મે. શ્રીજી ટ્રેડર્સ (ભર્ય)ના સૌજન્યથી.

નીચે ઉત્તરી રીપેર કરી ચાલુ કરવું પડતું.

ઘરમાં સાફ સફાઈ માટે મેઇડ / સરવન્ટ મળી રહેતા પરંતુ તેમને ટ્રેનીંગ આપવી પડતી. તે છતાં સંતોષકારક કામ ન મળતું. મોટા ભાગની ભારતીય નારીઓ તેમને કપડાં ઈસી કરવાનું તેમ જ રસોઈ કરવાનું પણ શિખવી દેતી. બધાં જ કપડાં અંડર ગારમેન્ટ્સ સહિતને ઈસી કરવી પડતી. નહિતર કપડામાંથી બારીક જંતુઓ ચામડીમાં દાખલ થઈ ત્યાં ઘર બનાવતા અને પછી ચામડીમાંથી કીડા નીકળતા. બિલ્ડીંગમાં જ સર્વન્ટ કવાટર્સની સગાવડ હતી.

અહીં મેડીકલની સગાવડ એટલી સારી ન હોતી અને ખૂબ જ મોંધી પણ હતી. કેટલાક ભારતીય ડોક્ટરો અહીંની હોસ્પિટલમાં સર્વીસ આપતા. એમાં કેટલાક ડીગ્રી વગારના પણ અહીં આવી ડોક્ટર બની જતા.

બિલ્ડીંગની સુરક્ષા માટે લોકલ ટ્રાઈબ્સના માણસો રાખવા પડતા. તેની સાથે તેમનું કુટુંબ પણ અહીં જ રહેતું. જો કે ગોટ ખોલબંધ કરવા એ જનરેટર ચાલુ બંધ કરવા સિવાય તેમને બીજું કામ ન રહેતું.

શરૂઆતમાં મારા અને વિનોદભાઈના કુટુંબ માટે એક જ કાર અને ડ્રાઈવર હતા. જે પાછળથી વ્યક્તિગત કાર અને ડ્રાઈવરની સગાવડ કરેલી. તે સિવાય છોકરાઓને સ્કૂલમાં લેવા મૂકવા માટે એક વાન અને ડ્રાઈવરની સગાવડ કરેલ. વાન ડ્રાઈવર તે ઉપરાંત ફેક્ટરીમાં ટીફીન આપવાનું તેમ જ ફેમીલીને શોપીંગ કરવામાં પણ ઉપયોગી થતો.

દર વર્ષ એર ટીકીટ કોઈ પણ એરલાઈન્સની બુક કરાવી શકતી. શરૂઆત ટિકીટના ભાવ પણ એકદમ સસ્તા હતા. તે પછી નાયરાનું અવમુલ્યન થતાં ભાવ વધી ગયા. જો કે એર ઈન્ડિયાની ફ્લાઇટ પાછળથી બંધ કરવી પડી હતી. તેની વિગત આગળ જોઈશું. અન્ય એરલાઈન્સમાં વચ્ચે ફ્લાઇટ બદલી કરી મુંબદ્ય જવું પડતું. ઘણી યુરોપીયન ફ્લાઇટ્સ અઠવાડિયામાં માત્ર બે કે ત્રીજી જ રહેતી. જેથી એરલાઈન્સને ટ્રાન્સીટ માટે હોટલ આપવી પડતી અને વચ્ચે સમય હોય તો એરપોર્ટની બહાર શહેરમાં ફરવાનો પણ લાભ મળતો. જેમ કે એર ઝાન્સમાં લાગોસથી પેરિસ અને પેરિસથી મુંબદ્ય જાવ તો કનેક્ટિંગ ફ્લાઇટ માટે પેરિસમાં નાઈટ હોલ્ટની એરલાઈન્સ તરફથી હોટેલમાં સગાવડ મળતી. વધારે સમય હોય તો પેરિસ શહેરમાં ફરી પણ શકો. તે સિવાય આફિક્સમાં ઉત્તમ કણી શકાય એવી ઈથોપીયન એરલાઈન્સ પણ લાગોસ-એડીસ અબાબા -મુંબદ્ય જતી. અહીં એડીસ અબાબામાં ફ્લાઇટ બદલી કરવી પડે. જેમ ટીકીટના ભાવ વધતા ગયા તેમ યુરોપીયન એરલાઈન્સ મોંધી થતી ગઈ. તેથી ઈથોપીયન એરલાઈન્સ અમારી

સ્વ. કુસુમબહેન મનમોહનદાસ પરીખ (પાટણ) પરિવારના સર્વેને જય શ્રી કૃષ્ણ.

ડૉ. કિશોરભાઈ રસિકલાલ પરીખ (અંકલેશ્વર)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

ફેવરીટ થઈ ગઈ હતી.

શનિ – રવિવારે રજા રહેતી. જો કે ‘ટોલી બેબી’નો ઓર્ડર મળ્યા બાદ અમારી ફેકલ્ટી નોન સ્ટોપ ઓવર ટાઇમ ચાલુ રહેતી. જેથી વહેલી સવારે એક રાઉન્ડ ફેકટરીમાં મારવો પડતો. રજામાં દિવસના ભાગમાં શોપિંગ કરવા નીકળી પડતા અને રાત્રે કોઈકના ઘેર આઠ દસ ફેમિલી ભેગા થઈ પાર્ટી કરતાં.

અહીં પાણી કરતા બીયર સસ્તુ હતું. ભારતીય રેસ્ટોરન્ટ્સ ગણ્યાં ગાંધ્યા જ હતા. કંપનીની પાર્ટી માટે ૪ સ્ટાર કે ૫ સ્ટાર હોટલમાં જવાનું થતું. બાકી ઘરની પાર્ટીમાં બધી જ આઈટમો ઘરમાં જ બનાવવી પડતી. ગુજરાતી ઉપરાંત મરાઠી, પંજાબી તેમજ સાઉથ ઇન્ડિયાના ફેન્ડસ સર્કલ હતા. તેથી એકમેક પાસેથી વિવિધ આઈટમો બનાવતા શીખી જતા. અમારા એક મિત્રનો ઘાનીયન કૂક તો સમોસા બનાવવાનો ઓર્ડર લેતો. પાર્ટી વખતે તેની ખાસ ડીમાન્ડ રહેતી. પાર્ટી નવ વાગે ડ્રીન્ક્સથી શરૂ થતી. નવથી બાર વાગ્યા સુધી સ્મોલ ચોપ (વિવિધ જાતના નાસ્તા જેવા કે વડા, ભજુયા, સમોસા વિ.)ની મીજબાની રહેતી. તે પછી રાત્રે બાર વાગે ડીનર શરૂ થતું. રાત્રે દોટેક વાગ્યા સુધી પાર્ટી ચાલતી.

I.L.S. (Indian Language School) ની બાજુમાં ભારતીયોએ એક મંદિર બનાવેલ. જ્યાં બધા તહેવારોની ઉજવણી કરતા. નવરાત્રીમાં દસ દિવસ દાંડીયાની રમાણ રહેતી. ક્યારે પ્રખ્યાત ગાયકોને ભારતથી ખાસ આમંત્રણ આપી બોલાવતી. પ્રસાદમાં દરેક ફેમિલી અલગ અલગ આઈટમો બનાવી લાવતા. જેથી દસ દિવસ ડીનર પણ અહીં જ થતું. દિવાળીમાં ગુજરાતી સમાજનો પ્રોગ્રામ રહેતો તેમજ Indian Cultural Association તરફથી ફનફેર તથા અન્ય સાંસ્કૃતિક પ્રોગ્રામ રહેતા.

પીકનીક માટે લાગોસના ઘણા બીચ જાણીતા છે. જ્યાં સવારથી ગૃપમાં નીકળી પડતા. ઘણી વખત લાંબી રજાઓ આવે તો ૨૦૦-૩૦૦ કી.મી. દૂર પીકનીક સ્પોર્ટ ઉપર ગાડી લઈ નીકળી પડતા. એક કે બે રાત્રિ ત્યાં જ હોટલમાં રોકાઈ જતા. સાથે ગેસ સીલીન્ડર સહિત રસોડાની બધી સામગ્રી સાથે લઈ જતા અને ત્યાંજ રસોઈ બનાવતા. વીક એન્ડમાં બીજુ પ્રવૃત્તિઓમાં બિટીશ કાઉન્સિલની લાયબ્રેરીની મુલાકાત લેવાનું થતું. અહીં અનેક પુસ્તકો ઉપરાંત વીડીયો કેસેટની સગાવડ હતી. શાકભાજુ ખરીદી માટે અપાપા મારકેટ અને બાર બીચ ડ્રાઇવ કરી જવાનું થતું. અન્ય ખરીદી માટે સુરુલેરે માર્કેટ તથા અન્ય મોટા મોલ્સમાં જવાનું થતું. તે સિવાય દર રવિવારે સવારે રાજેન્દ્રભાઈને ત્યાં દાદા ભગવાનના સત્સંગમાં જવાનું થતું. દાદાભગવાની પ્રેરણા તિરીશભાઈ તરફથી મળેલ.

ગિરીશભાઈની પહેલી મુલાકાત શાક માર્કેટમાં થયેલ. ગિરીશભાઈ તથા નયના ભાભીને પણ અમારી જેમ એક બેબી કેશા અને એક બાબો જ્ય. કેશા અને જ્ય અમારા અભિતા અને આનંદની ઉંમરના જ. તેથી ગિરીશભાઈના કુટુંબ અને અમારા કુટુંબ વચ્ચે સારી દોસ્તી થઈ ગયેલ. નયનાભાભી અને મારા પત્ની નલિની પણ બધી જગ્યાએ સાથે જ હોય. (નોંધ : અમારી દોસ્તી હજુ પણ ચાલુ છે.) અમે જ્યારે સાંગો ઓટામાં રહેતા હતા ત્યારે રોબરોના પ્રાસ વખતે ગિરીશભાઈ અને અન્ય મિત્રોનો ખૂબ જ સહીકાર મળેલ. ગિરીશભાઈ સાથે પહેલી વખત રાજેન્દ્રભાઈને ઘેર ‘દાદા ભગવાન’ના સત્સંગમાં જવાનું થયું. રાજેન્દ્રભાઈ ઉપરાંત બીજા મોટા ઉદ્ઘોગપતિ રામ ગવાલાની અને અન્ય ભારતીયો ‘દાદા ભગવાન’ના સત્સંગ ચલાવતા. ‘દાદા ભગવાન’ વિશે થોડી માહિતી આ પ્રમાણે છે.

૧૯૮૮માં સુરતના સ્ટેશન પર બેઠેલા એ. એમ. પટેલ રૂપી દેહમંદિરમાં ‘દાદા ભગવાન’ સંપૂર્ણપણે પ્રગાટ થયા અને જગતના તમામ આધ્યાત્મિક પ્રશ્નોનાં સંપૂર્ણ ફોડ પાડ્યા. એમના અદ્ભૂત જ્ઞાન પ્રયોગથી, એમને પ્રાણી થઈ તે જ રીતે અન્યને પણ પ્રાણી કરાવી આપતા. એને અક્ષમ માર્ગ કહ્યો. અક્ષમ એટલે કુમ (પગાથિયા) વિનાનો, લિફ્ફટ માર્ગ, શોર્ટ કટ ! અક્ષમ વિજ્ઞાન એ અતિ ગહન આધ્યાત્મિક વિજ્ઞાન છે અને જે સૌથી વધારે વ્યવહાર અને બધી પરિસ્થિતિમાં ઉપયોગમાં લઈ શકાય એવું છે.

અક્ષમ વિજ્ઞાનની વિશિષ્ટતાઓ :

- વિના પ્રયત્નો આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકાય.
- ધ્યાન, કર્મકાંડ કે કિયાઓ કરવાની જરૂરી નથી.
- તમારણા વર્તમાન ગુરુ કે ધર્મ બદલવાની જરૂર નથી.
- કોઈ પણ પ્રકારના ત્યાગાની જરૂર નથી.

ગુજરાતમાં અડાલજમાં ત્રિમંદિર, સીમંધર સીટી તેમજ અન્ય શહેરોમાં ત્રિમંદિર આવેલા છે. પરમ પૂજ્ય દાદા ભગવાન (દાદાશ્રી) (એ.એમ.પટેલ) પણી સ્વ. આત્મજ્ઞાની નીરૂમાં અને હાલ આત્મજ્ઞાની પૂજ્ય દીપકભાઈ સત્સંગ દ્વારા દેશ-વિદેશમાં જ્ઞાનનો દીપક જલાવી રહ્યા છે.

‘દાદા ભગવાન’ વિશે વિશેષ માહિતી તોમની વેબસાઈટ www.dadabhagwan.org ઉપર ઉપલબ્ધ છે.

જ્ય સર્વિદાનંદ

- અમૃતભાઈ વાયડા, મુંબઈ
મો. ૯૮૨૯૪૬૩૭૮૫

શોઠશ્રી જમનાદાસ ભીમજી પરિવાર (ભુજ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણ.

અ.સૌ. સ્વ. ચિમતા બંકિમ શાહ (અમદાવાદ) ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

**બારમા ધોરણ સામાન્ય પ્રવાહમાં સમગ્ર ગુજરાતમાં અગ્રેસર
પ્રિયા રાજેનભાઈ શાહ**

આ વર્ષ સમગ્ર ગુજરાતમાં બારમાં ધોરણમાં સામાન્ય પ્રવાહમાં ત્રૈણ લાખ જેટલા વિદ્યાર્થીઓએ પરીક્ષા આપી હતી. તેમાં કોમર્સ વિભાગમાં અગ્રેસર રહી પ્રિયા રાજેનભાઈ શાહે ૮૮.૮૮ પર્સેન્ટાઇલ અને ૮૬.૫ ટકા માર્ક્સ મેળવી અનેરી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી છે.

મહેસાણામાં ઈ.એન.ટી. સર્જન તરીકે કામ કરતા ડૉ. રાજેનભાઈ શરદભાઈ શાહ અને આંખના સર્જન ડૉ. શોફાલીબહેન રાજેનભાઈ શાહની સુપુત્રી પ્રિયા શરૂઆતથી જ અભ્યાસમાં તેજસ્વી કારકિર્દી ધરાવે છે. દસમાં ધોરણમાં ૮૫ ટકાથી વધુ માર્ક્સ મેળવવા છતાં અને મમ્બી-પયા ડોક્ટર હોવા છતાં તેણીએ કોમર્સ લાઈન પસંદ કરી હતી.

પ્રિયા અભ્યાસ ઉપરાંત ઈતર પ્રવૃત્તિઓમાં પણ ખૂબ જ રસ ધરાવે છે. પ્રિયાએ વકૃતૃત્વ સ્પર્ધામાં ઘણાં ઈનાભો પ્રાપ્ત કર્યા છે. છેલ્લા ચાર વર્ષથી તે ટેબલ ટેનીસમાં જિલ્લા ચેમ્પિયન છે. તેણે ત્રૈણ વર્ષ સંગીતની તાલીમ લીધી છે અને મધુર કંઠ ધરાવે છે. તેને વાંચનનો ખૂબ શોખ છે. ગુજરાતી મીડીયમમાં અભ્યાસ કર્યો હોવા છતાં અંગ્રેજી સાહિત્યના સેંકડો પુસ્તકો વાંચ્યા છે.

પ્રિયાએ બારમાં ધોરણમાં ૮૬.૫૭ ટકા માર્ક્સ પ્રાપ્ત કર્યા છે તેમાં કોમર્સના પાંચ વિષયમાં ૫૦૦ માંથી ૪૮૭ માર્ક્સ મેળવ્યા છે. ત્રૈણ વિષયમાં ૧૦૦ માંથી ૧૦૦, એકમાં ૮૮ અને બીજામાં ૮૮ માર્ક્સ મેળવ્યા છે. પ્રિયાની આ જવલંત સિદ્ધિ બદલ ખૂબ ખૂબ અભિનંદન અને ઉજ્જવળ ભવિષ્ય માટે શુભેચ્છાઓ.

- તંત્રી

ગં. સ્વ. જયાબહેન વિશનજી એડનવાળા (લંડન)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

સ્વ. પ્રેમિલાબહેન કાંતિલાલ શાહ (અમદાવાદ) પરિવારના જય શ્રી કૃષ્ણા.

રી-ડેવલપમેન્ટ

આપણા ભારત દેશની વસ્તી દિનપ્રતિદિન કુદકે અને બુસકે વધતી જાય છે, તે પરિસ્થિતિમાં રહેવા માટે ઘર-મકાન / ફ્લેટ / બંગાલા / ફાર્મ હાઉસ તથા દરેક વ્યક્તિના ધંધા રોજગાર માટે કોમર્શીયલ ઉપયોગ માટેની દુકાન / ઓફિસ / ઇન્ડસ્ટ્રીયલ માંગ દિવસે - દિવસે વધતી જ જવાની છે અને તે તમામ બનાવવા માટે જમીન વધતી નથી, તેથી જે જમીન છે તે જમીનમાં વધારે સારું બાંધકામ કરીને આવા મકાનોની ઘટ પુરી કરી શકાય તેમ છે.

વળી અન્ય રીતે ઘર - મકાનોના બાંધકામ માટે વિચાર કરીએ તો ખેતીના ઉપયોગવાળી અગાર ઇન્ડસ્ટ્રીયલ ઉપયોગ વાળી જમીનનો ઉપયોગ કરી શકાય પરંતુ તે બંને ઉપયોગવાળી જમીનનો જેટલો વધારે ઉપયોગ કરવામં આવે, તેટલી પરિસ્થિતિ તે બંને ક્ષેત્રો (ખેતી અને ઇન્ડસ્ટ્રીયલ) માટે જમીન ઘટતી જાય અને તે બંને ક્ષેત્રો માટે જ્યારે વધારે જમીનની જરૂરીયાત છે, ત્યારે આવો ઉપયોગ કરીએ તો તે ક્ષેત્રોમાં વિપરીત પરિસ્થિતિ નિર્માણ કરે છે અને પ્રજાના આવકના સ્ત્રોત ઘટતા જાય, જે દેશ માટે તકલીફદાર બની રહે.

ઉપરોક્ત હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીએ તો શહેરોમાં હાલમાં આવેલ બંગાલા તોડીને તથા શહેરની બહાર તથા રૂલ એરીયામાં આવેલ ખેતીની જમીન (બીનખેતીની મંજુરી મેળવી)માં ફ્લેટ ટાઈપના મકાનોનું બાંધકામ કરી મકાનો વધારી શકીએ તેમ છે. વધુમાં હાલના શહેરી વિસ્તારમાં વર્ષો અગાઉ બનેલા મકાનો / ફ્લેટ ખૂબ જુના અને ખખડધજ થઈ ગયેલા છે. વળી સદર મકાનોમાં રહેતા કુટુંબો મોટા થતા જાય છે અને ઘરમાં દીકરા / દીકરી મોટા થતાં કુટુંબને રહેણાંકની વધારે જગ્યા અને વધારે રૂમની જરૂરીયાત પડવા માંડેલ છે, જે માટે મોટા મકાનો ખરીદવા દરેક માટે આર્થિક રીતે પરવડે તેમ નથી હોતું.

બંગાલા તોડીને મકાનો બનાવવા માટેની કાર્યવાહીમાં જમીનના ભાવ ખૂબ ઊંચા હોઈ બંગાલા તોડીને ફ્લેટ બનાવવા જતા, તેવા ફ્લેટની કિંમત ઘણી જ ઊંચી રહે છે, જે દરેક પરિવારને પોષાય તેમ હોતું નથી. વળી, હાલમાં કોરોના જેવી મહામારી ફેલાઈ, તેવા સમયે નાના મકાનોમાં સોશીયલ ડીસ્ટન્સિંગનું પાલન કરવું પરિવારના સભ્યો મટે ઘણું અગાવડભર્યું થઈ ગયેલ છે. હાલના કોરોનાના સમયમાં ઘરમાં એક જ બાથરૂમ કે

‘દાખિલ આઈ કિલનિક’ - ડૉ. વત્સલભાઈ પરીખ (મુંબઈ)ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

ધનાબહુન ગોપાલજી શાહ (માંડવી, કર્ચ) પરિવારના જ્યા શ્રી કૃષ્ણા.

ટોઇલેટ હોય તો, ચેપ લાગવાનો ભય રહે છે. આ તમામ બાબતનો એક જ જવાબ હોઈ શકે અને તે છે હાલના જુના ફ્લેટ / મકાન તોડીને એફ.એસ.આઈ. (એટલે કે જમીનના એરીયાના પ્રમાણમાં જમીન ઉપર થઈ શકતું બાંધકામ) વધારે થયેલ હોઈ તેની ઉપર નવું બાંધકામ. તે બે રીતે શક્ય છે –એક રીકન્સ્ટ્રક્શન અને બીજું રીડેવલોપમેન્ટ. પરંતુ જ્યારે રીકન્સ્ટ્રક્શનનો વિચાર કરીએ તો તેમાં સભ્યોએ જાતે રકમ કાઢીને બાંધકામ કરવું પડે છે, જે દરેક સભ્યને આર્થિક રીતે પરવડે તેમ નથી અને તેથી (શક્ય હોય તે યોજનામાં) તેનો ઉપાય છે રીડેવલોપમેન્ટ.

કોઈ પણ સોસાયટી / યોજનાના જુના ફ્લેટ તોડીને રીડેવલોપમેન્ટ કરવામાં આવે તો સભ્યોને નીચે મુજબ (સ્થળ, સ્થિતિ, સીચ્યુઅશન, અગાઉ થયેલ બાંધકામનું પ્રમાણ અને એરીયા, તેવા એરીયાના બજારભાવના આધારે અલગ અગાર (ઓછા / વધારે) ફાયદા થઈ શકે છે.

(૧) જુના સભ્યને હાલના એરીયા કરતા વધારે (શક્ય હોય તો વધારે રૂમ) વપરાશલાયક એરીયા (૨) ફ્લેટમાં અગાઉ કરતા વધારે રૂમ અને નવું કીચન, સારી સગવડતા સાથે અને વધારે બાથરૂમ / ટોઇલેટ (૩) જુના મકાનનું રીપેરીંગ તથા બીલ્ડીંગ જુનું હોઈ મેન્ટેનન્સ બંધ થઈ જાય (૪) નવું હવા ઉઝાસવાળું અને આધુનિક સગવડતાવાળું મકાન અને તે પણ લીફ્ટ સાથે (૫) સભ્યને બીલ્ડરને મળતા વેચાણ માટેના ફ્લેટના વેચાણમાંથી ગીફ્ટ મનીની ઘણી મોટી રકમ (૬) સભ્ય હાલના મકાન ખાલી કરીને જાય અને પરત ફરે તેટલા સમય માટે ભાડું (૭) જુના મકાનમાંથી ભાડાના મકાનમાં અને ભાડાના મકાનમાંથી નવા ફ્લેટમાં પરત રહેવા માટે આવતી વખતે ઘરવખરી ફેરવવા માટેનો ખર્ચ (૮) સોસાયટીને ભવિષ્યના મેન્ટેનન્સ માટે મેન્ટેનન્સ ડીપોઝિટ (૯) સોસાયટીમાં કોમન વધારે સગવડતાઓ (૧૦) પાર્કિંગની પૂર્તી સગવડતા.

સામાન્ય રીતે સોસાયટીના તમામ સભ્યો સર્વાનુમતિથી સંમત હોય તો રીડેવલોપમેન્ટની કાર્યવાહી કરવી ખૂબ જ સારું રહે છે. પરંતુ મોટાભાગની સોસાયટીમાં કોઈક સભ્ય / સભ્યો કોઈને કોઈ કારણસર રીડેવલોપમેન્ટમાં અડચણ ઉભી કરતા હોય છે અને ઘણી સોસાયટીમાં સભ્યો પોતે જ મોટી રકમ (ગીફ્ટ મની)ની રકમ અગાર અન્ય અસંગત માંગણી કરતા હોઈ રીડેવલોપમેન્ટની કાર્યવાહી ખૂબ જ ધીમી ચાલે છે. જે કાર્યવાહી ઝડપથી થાય તો શહેરની અંદર જ અને સભ્યોને રહેતા હોય તે જગ્યાએ જ મોટું અને સારું મકાન મળે અને અન્ય ઉપર જણાવેલ ફાયદા (સ્કીમ મુજબ અલગ અલગ) થાય. આ તમામ બાબત ઓફીસ બિલ્ડીંગ કે કોમર્શીયલ કોમ્પ્લેક્શને પણ લાગુ પડે છે.

– તિમીર શાહ, અમદાવાદ મો. ૯૯૯૯૯ ૯૯૯૯

સ્વ. મધુકરભાઈ પોપટલાલ શાહ (અમદાવાદ) પરિવારના જ્યા શ્રી કૃષ્ણા.

ગં સ્વ. સરસ્વતીબહેન અવેરીલાલ શાહના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

**શ્રી અમદાવાદ સમર્પણ વાયડા વણિક જ્ઞાતિ
ભાદરવા સુદ દુ તથા મહા વદ પ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ**

ઉપર્યુક્ત ટ્રસ્ટ તથા સ્વ. શ્રી ઈન્દુભાઈ ડાહયાભાઈ શાહ તથા સ્વ. કાશ્મીરાબહેન ઈન્દુભાઈ શાહના સ્મરણાર્થે તેમના પુત્ર શ્રી શશાંકભાઈ શાહ તરફથી તથા સ્વ. પુષ્પાવતી રસિકલાલ શાહ તથા સ્વ. શ્રી રસિકલાલ ચીમનલાલ શાહ(આણંદવાળા)ના સ્મરણાર્થે તેમનાં દિકરી શ્રીમતી જ્યોતિબહેન કિશોરભાઈ પરીખ, ભરૂચ તરફથી તથા સ્વ. શ્રી પ્રભાલક્ષ્મીબહેન મોહનલાલ પરીખના સ્મરણાર્થે તેમના ટ્રસ્ટીઓ તથા સ્વ. શ્રી જ્યંતીભાઈ બાલુભાઈ પરીખ તથા સ્વ. મેનાબહેન જ્યંતિભાઈ પરીખના સ્મરણાર્થે તેમના પુત્ર શ્રી વિપુલભાઈ તરફથી મળેલ કાયમી ફંડમાંથી જે દર વર્ષે ભાદરવા સુદ દુ નો હવન અને મહાપ્રસાદનું આયોજન થાય છે તે ચાલુ વર્ષે તા. ૨૪-૮-૨૦૨૦ને સોમવારે આવે છે. પણ, પ્રવર્તમાન સંજોગોને કારણે હવન તેમ જ મહાપ્રસાદનું આયોજન બંધ રાખેલ છે તેની સર્વે જ્ઞાતિજનોએ નોંધ લેવી.

- રમેન્દ્ર જે. પરીખ, પ્રમુખ

**વાયડા વણિક શ્રી વાયડ સંસ્થા
વાયડમાં ભાદરવા સુદી-દુનો હવન**

આ વર્ષે ભાદરવા સુદી-દુનો નવચંડી હવન વાયડમાં તા. ૨૪-૮-૨૦૨૦ને સોમવારના રોજ થશે. જે કોઈને હવનમાં બેસવાની ઈચ્છા હોય તેમણે રૂ. ૧૧,૦૦૦/- ન્યોછાવર આપવાના રહેશે.

હવન અંગેનો તમામ ખર્ચ સંસ્થા કરશે. જેમને હવનમાં બેસવાની ઈચ્છા હોય તેમણે તા. ૨૦-૮-૨૦ સુધીમાં પાટણ અજ્યાભાઈનો સંપર્ક કરવો. કોરોના મહામારીને ધ્યાનમાં રાખી સર્વે નિયમો સરકારશ્રીના આદેશ પ્રમાણે પાળવાના રહેશે.

- અજ્યાભાઈ એ. પરીખ, મંત્રી, ૨૧/૨૨, સુરમ્ય બંગાલોસ,
ટેલીફોન એક્સ્ચેન્જ રોડ, પાટણ (ઉ. ગુજરાત). મો. ૯૮૨૪૬૬ ૬૭૩૨૩
રમેન્દ્રભાઈ જે. પરીખ, પ્રમુખ

સ્વ. ભગવાનદાસ નારણદાસ શાહ (મુંબઈ) પરિવારના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

વાયડા ભિત્ર ન મળવા અંગો ...

કેટલાંક સમયથી ‘વાયડાભિત્ર’ નિયમિત ન મળવાની ફરિયાદ વધતી રહે છે. ‘વાયડાભિત્ર’ નિયમિત રીતે દર માસની ૧૦મી તારીખે અચૂક પોસ્ટ કરવામાં આવે છે. પરંતુ કોઈક કારણોસર અંક નિયમિત મળતાં નથી માટે વાયડાભિત્ર જે તે માસની ૨૫મી તારીખ સુધી ન મળે તો નીચેનાં સરનામેથી રૂખરૂમાં પણ મેળવી શકાશે.

(૧)	ફોન : ૦૭૯-૨૬૬૩૦૫૭૧	(૨)	ફોન : ૦૭૯-૨૭૪૧૨૧૮૩
	શ્રી વાયુદેવતાજી મંદીર,		શ્રી વાયડા વણિક સેવા ટ્રસ્ટ
	ભાવના ફ્લેટ પાછળ,		બી/૩૦૬, રાદ્ર આર્ક્ઝ,
	નારાયણનગર રોડ,		મે-ફ્લાવર હોસ્પિટલ પાસે,
	પાલડી, અમદાવાદ		હેલેટ સર્કલ ડ્રાઇવ-ઇન રોડ,
			અમદાવાદ
(૩)	મો. ૯૯૦૯૨૬૫૨૭૦	(૪)	ફોન : ૦૨૬૫-૨૩૩૫૨૫૮
	શ્રી ઉમાકાંતભાઈ જે. પરીખ		શ્રી હર્ષદભાઈ શ્રોફ
	શ્રી જે. જે. પરીખ એન્ડ બ્રધર્સ		પ્રણાવ ઈલેક્ટ્રીકલ્સ,
	૧૮, મહાકાંત, એલીસબ્રીજ,		૧૪/અ૧, રાજલક્ષ્મી કોમ્પ્લેક્સ,
	અમદાવાદ		જુના પાદરા રોડ, વડોદરા
(૫)	મો. ૯૮૨૪૬૬૭૩૨૩		
	શ્રી અજ્ય અરવિંદભાઈ પરીખ		
	શ્રી ગીરીરાજ શુટિંગ શાર્ટિંગ,		
	૩/૪, અવિપ કોમ્પ્લેક્સ, સ્ટેટ બેંક રોડ,		
	વેરાઈ ચકલા, પાટણ-૩૮૪૨૬૫ (ઓ.ગુ.)		

લગન વિષયક

અમદાવાદ સ્થિત (મૂળ વતન - કડી) દશા વાયડા વણિક શ્રી ભાવિનભાઈ જશવંતલાલ શાહની પુત્રી ચિ. રાજવી શાહ, ઊ.વ. ૨૪, ઊંચાઈ ૫'-૩", વજન ૬૦ કિલો, આર્કિટેક્ટ તથા ભરત નાટ્યમ ડાન્સર, સર્વિસ કરતી યુવતી માટે પ્રોફેશનલ ડીગ્રી ધરાવતા તથા વેલસેટેડ યુવકના વાલી તરફથી સંપર્ક આવકાર્ય છે.

સંપર્ક : ભાવિન શાહ, મોબાઈલ : ૯૯૦૯૯૮૫૪૦૬

અલ્પા શાહ, મોબાઈલ : ૯૪૨૮૮૦૩૩૧૭

પ્રવીણાબહેન દીપકભાઈ દલાલ, વિલે પાર્લે (પૂર્વ), મુંબઈ ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણ.

‘આરતી મેટરનીટી હોસ્પિટલ’ ડૉ. સંજય ગાંધી (ડીસા)ના જય શ્રી કૃષ્ણા.

જાતિ સમાચાર

સમાચાર-સંપાદક : દીપક મહેન્દ્રભાઈ શાહ, દીપક મહેન્દ્રભાઈ શાહ, ૪૦, આરોહી રેસીડેન્સી, બિલોરી સોલિટેર પાસે, સાઉથ બોપલ, અમદાવાદ - ૩૮૦ ૦૫૮

(M) 98791 10027, E-Mail : dmshah2163@gmail.com

- ૧.) વાયડામિત્ર નહીં મળવા અંગેની ફરિયાદ માત્ર એસ.એમ.એસ., વોટ્સ એપ અથવા પત્ર દ્વારા ફક્ત શ્રી પ્રમોદભાઈને જ મોકલવી જેથી બીજો અંક પોસ્ટ દ્વારા મોકલી શકાય. મેસેજમાં પોતાનું હાલનું અને જૂનું સરનામું ખાસ લખવું.
- ૨.) જાતિ સમાચાર ફક્ત સમાચાર સંપાદકશ્રીને જ મોકલવા.
- ૩.) લેખ, કવિતા, શ્રદ્ધાંજલિ, જા.ખ તથા અહેવાલ ફક્ત તંત્રીશ્રીને જ મોકલવા.

પરીક્ષા પાસ

અમદાવાદ : શ્રી વ્રજેશભાઈ પરીખની સુપુ ચિ. નુપુરે Symbiosis International યુનિવર્સિટીમાંથી ૮૦% માકર્સ સાથે L.L.M(Masters of Law) કરેલ છે. જેમાં Business and Corporate lawsમાં Specialization કરેલ છે.

ભૂજ : ઓમ હરીશભાઈ શાહ, કોમ્પ્યુટર સાયન્સ (M.Sc., CA & IT) ના બીજા સેમીસ્ટરમાં ૮૨.૩૩ %, કોલેજમાં 2nd રેન્ક સાથે ઉત્તીર્ણ થયેલ છે.

ભૂજ : વૈભવ આશિષ શાહ, ૧૨ સાયન્સ, સી.બી.એસ.ઇ. બોર્ડમાં ૮૨.૨%, એ૧ ગ્રેડ સાથે ઉત્તીર્ણ

મહેસાણા : ડૉ. રાજેનભાઈ શારદભાઈ શાહ અને ડૉ. શેફાલીબેન રાજેનભાઈ શાહની સુપુત્રી પ્રિયા ધો.૧૨ સામાન્ય પ્રવાહમાં, ૮૮.૮૮ પર્સેન્ટાઈલ, ૮૬.૫ ટકા સાથે

અવસાન

ભૂજ : સવિતાબેન વેલજુભાઈ કરશનદાસ શાહનું ૮૬ વર્ષની ઉંમરે તા. ૨૨-૦૩-૨૦૨૦નાં રોજ.

માંડવી : ગં. સ્વ. ચંદાબેન કુંવરજુભાઈ શાહનું અવસાન થયેલ છે.

ભૂજ : પ્રકુલ્લભાઈ ઠાકરશીભાઈ શાહ (ઉ.વ. ૫૮), તા. ૨૭-૫-૨૦૨૦ ના રોજ.

વડોદરા : પ્રબોધચંદ્ર કનૈયાલાલ પરીખ, તા. ૧૮-૫-૨૦૨૦ ના રોજ.

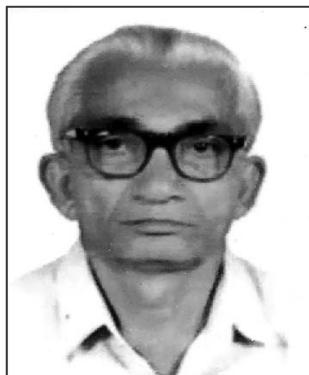
અમદાવાદ:આદિપુરનિવાસી માલવિકાબહેન હેમેન્દ્રભાઈ શાહ, તા. ૫-૬-૨૦૨૦ ના રોજ.

અમદાવાદ : જશવંતભાઈ કાંતિલાલ શાહ (કડીવાળા), તા. ૨૫-૪-૨૦૨૦ ના રોજ.

સ્વ. કુ. હેમલતાબહેન ઝવેરીલાલ શાહના જય શ્રી કૃષ્ણા.

સ્વ. વલ્લભદાસ મોતીયંદ પરિવાર, (કોલ્હાપુર)ના સર્વ જ્ઞાતિજનોને જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

શદ્ધાંજલિ

સ્વ. પ્રબોધચંદ્ર કર્મચાલ પરીખ

જન્મ તા.: ૨૮-૫-૧૯૩૮

સ્વર્ગવાસ : ૧૮-૫-૨૦૨૦

દિવસો વિત્યા અને વીતશે કાળ અમાપ
અમ હૈયામાં વસો છો સદા સજુવન આપ
પ્રભુ આપના દિવ્ય આત્માને ચિરશાંતિ અર્પે
એ જ પ્રાર્થના

: સરનામું :

૮ તુલીપ ૩૭, ઓલીવ ગ્રેસની સામે,
પૂજા પાર્ક પાસે, સાંઈનાથ વાસણા રોડ,
ગોકુલ પાર્ટી પ્લોટની પાસે, વડોદરા - ૩૬૦ ૦૦૭

મિનેશ પરીખ

કવિતા પરીખ

જતીન પરીખ

હિના પરીખ

હર્ષા શાહ

પંકજ શાહ

સમીક, ઉજાલી, પ્રિયંકા, જ્ય, કશીશ

અકાંક્ષા, વ્રજના, હેતુલ, માર્મિક, જુયાન

અમ. જે. નગરશોઠ (અમેરિકા)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.

શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. ભગવતભાઈ
ગીરધરલાલ ગાંધી
સંખેડાવાળા

શ્રીજી ચરણા: ૧૦/૭/૨૦૧૬

સ્વ. સોનલબહુણ
વિરેન્દ્રભાઈ પરીખ
જન્મ તારીખ : ૧૦/૭/૧૯૫૫

શ્રીજી ચરણા: ૨૮/૧૦/૨૦૧૫

સ્વ. દિવ્યબાળાબહુણ
ભગવતભાઈ ગાંધી
સંખેડાવાળા

શ્રીજી ચરણા: ૮/૭/૨૦૧૭

સૌજન્ય

વિરેન્દ્રકુમાર રતિશચંદ્ર પરીખ

ઉર્વિશ વિરેન્દ્રકુમાર પરીખ

ભાવીની ઉર્વિશ પરીખ

શીરીષકુમાર રતિશચંદ્ર પરીખ

તથા સમસ્ત ગાંધી પરિવારનાં જ્ય શ્રી કૃષ્ણા

સરનામું :

બી-૨૦૧, દિવ્ય વિનાયક, શ્રી સિદ્ધી વિનાયક કો.છા.સો,
ગાણેશ ચોક, ચાર કોપ, કાંદિવલી (વેસ્ટ), મુંબઈ – ૪૦૦૦૬૭

ફોન નં.: ૮૮૨૦૮ ૮૬૬૭૭, ૮૮૨૦૬ ૯૧૭૬૧

શ્રી શશાંકભાઈ ગાંધી તથા સંજ્યભાઈ ગાંધી
પ, સુધન, લક્ષ્મી સોસાયટી, વિભાગ નં-૩,
સુભાનપુરા, અલકાપુરી, વડોદરા – ૩૯૦૦૦૪.

ફોન નં.: ૦૨૬૫ – ૨૩૬૬૫૨૩

સ્વ. સુશીલાબહુણ અને સ્વ. પ્રજીરણદાસ પરીખ (પાટણ)ના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા.-હ. રાધિકા પરીખ

શ્રદ્ધાંજલિ

સ્વ. પ્રકુલભાઈ ઠાકરશી શાહ

જન્મ તારીખ : ૨-૬-૧૯૬૨, નલિયા

સ્વર્ગવાસ : ૨૭-૫-૨૦૨૦, ભુજ

સુની થઈ ગઈ મનની દિવાલો,
સુના થઈ ગયા ધરના આંગણીયા,
પ્રેમથી આવકારો દેનારા હવે નહિ મળે,
ઝુવન એવું જીવી ગયા કે જેનારા જોયા કરે,
કર્યા એવા કાર્યો કે સૌના હૃદયમાં ગુંજયા કરે,
દુઃખથી કદી ડર્યા નહિ, સુખથી કદી છલકાયા નહિ,
વહેવાર કદી ચૂકયા નથી, ધર્મ કદી ભૂત્યા નથી,
સૌના હૃદયમાં વસતા વસતા પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા,
આપના આત્માને શાંતિ અર્પે એ જ પ્રાર્થના.

ઠાકરશી જેઠાલાલ શાહ

ચન્દ્રપ્રભા ઠાકરશી શાહ

કિશોરભાઈ પ્રાગાજુ શાહ

રેખાબેન કિશોરભાઈ શાહ

વિપુલ ઠાકરશી શાહ

પૂર્વિ વિપુલ શાહ

વિમળાબેન છોટાલાલ શાહ

સરલાબેન શિરીષભાઈ શાહ

પ્રવિષાબેન પ્રદિપભાઈ શાહ

પ્રીતિબેન પરેશભાઈ શાહ

પ્રીતિબેન પ્રકુલભાઈ શાહ

રોનક પ્રકુલભાઈ શાહ

હિરલ, રાધિકા, હિમાદ્રી, જ્ય, હર્ષ

સ્વ. જેઠાલાલ મોરારજુ શાહ પરિવારના

સૌને જ્ય શ્રી કૃષ્ણ

Best Wishes From

Shri Jethalal Acharatlal Parikh & Smt. Vidhyagauri Jethalal Parikh Family

RJP Infrastructure Pvt. Ltd.

**Civil Engineers & Contractors - Since 1970
An ISO 9001 : 2008 Company**

**4th Floor, RJP House, Anandnagar Cross Road,
Satellite, Ahmedabad-380015.
079-26931248, 49, 52**

J.J. Parikh & Brothers

**Pharmaceutical Distributors
Since 1947**

**Mahakant Building, Opp. V.S. Hospital,
Ellisbridge, Ahmedabad-380006.
079-26576493, 26575693**

J. Bipinchandra & Co.

**Pharmaceutical Distributors
Since 1990**

**Nagarshethno Vando
& Biscuit Gali, Nr. Pankor Naka,
Ahmedabad-380001.**

J. J. Parikh Pharma Pvt. Ltd.

**Pharmaceutical Distributors
Since 1996
C & F Agent for Pharmaceutical Companies
Vidhya Estate, Nr. Ekta Hotel,
Sarkhej, Ahmedabad.**

Late Shri Jashubhai J. Parikh - Adv.

Mrugesh J. Parikh – Advocate

Panel Advocate of more than 15 insurance companies

**3rd Floor, Hasubhai Chambers, Nr. Town Hall,
Ellisbridge, Ahmedabad-380006.
079-26577317**

JARUN

Pharmaceuticals Pvt. Ltd.

**Pharmaceutical Company
Since 2007**

**3rd Floor Hasubhai Chambers, Nr. Town Hall,
Ellisbridge, Ahmedabad-380006.**

**Ramendra – Gita Parikh
Keval – Kinnari
Chinmayee, Sharman
Vrajesh – Shefali Shelat
Om, Arjun**

**Jashubhai – Kokilaben Parikh
Harshul – Alpa , Mrugesh - Ratna
Bhruta, Darsh, Parita, Darshil
Bakul – Nita Dalal
Meera – David Burns
Chinmay**

**Umakant – Maya Parikh
Ina
Hiren – Shruti
Harshank, Mishika
Bhavesh – Shital Choksi
Shivam, Ritika**

Regi. under RNI No. 6316/57. Permitted to post at Ahmedabad PSO On
10th of every month under postal regd. No. MEH Dn.-296/2019-2021
Issued By SSP, Mehsana, Valid upto 31-12-2021

પ્રકાશન વર્ષ/૧૦/૭/૨૦૨૦

ઈન્દુભાઈ ડાહ્યાભાઈ શાહ પરિવાર

તથા સર્વે કુટુંબીજનોના જ્ય શ્રી કૃષ્ણા

મધુબન, અપંગ માનવ મંડળ પાસે, ડૉ. વિષ્ણુ સારાભાઈ રોડ,
અટીરા, અમદાવાદ - ૩૮૦ ૦૧૫

PRINTED BOOK

If undelivered please return to: **SHRENIK PARIKH**, B-7, Shree Siddhi Duplex, nr. Apollo Hospital City Centre, Ambawadi, Ahmedabad - 380006
E-mail : vayvaset@gmail.com

Printed and Published by SHRENIK NAVINCHANDRA PARIKH on behalf of AKHIL BHARTIYA VAYADA PARISHAD ASSOCIATION
and printed at Shree Vallabh Printery, 2/B, Ellisbridge Shopping Centre, Behind Ellisbridge Police Station,
Opp. Town Hall, Ahmedabad - 380 006 and published from B/7, Shree Siddhi Duplex, Near Apollo Hospital City Centre,
Core House, Near Police Quarter, Parimal Garden, Ahmedabad - 380 006. Editor - SHRENIK NAVINCHANDRA PARIKH